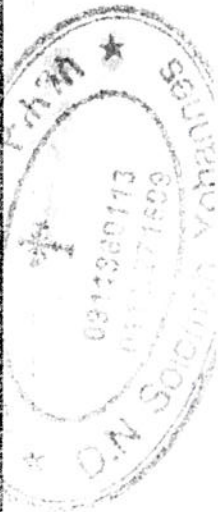

ተራ ተጥር	መራሕያን አርእስት ።	ገጽ
፩	ስለ አምልኮተ አግዛዥብ ።	፱
፪	ስለ ወላዲተ አምላክ አማላጅነት ።	፳፰
፫	ለወላዲተ አምላክ ሰጊድ ስለማቅረብ ።	፵፬
፬	ስለ ጸድቃንና ስለ ሰማዕታት አማላጅነት ።	፵፯
፭	ስለ አክብሮት ስግደት ።	፶፯
፮	ስለ መጽሐፈ ኄናክ ።	፷፫

ቅዱስ ስጊድ ስለማቅረብ ። ለቃ ጸጸት ዘሊትዮጵያ ።

ይህ ማጽሐፍ ፣ የወረት በህልን የተከተለ ልዩ ልዩ ዘመናዊ አሰቦን እየተቃወመ ፣ ከቅዱስ ማጽሐፍ ተያይዞ የመጣውን ጥንታዊውን የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያንን በህል ያሳብሳል እንጂ ፣ ከቅዱስ ማጽሐፍ የረቀ ስሜትን በፍጹም ፣ አልተከተለም ።

የብሉይና የሐዲስ መምራቾችን አያሱስ ክርስቶስ ብሉይን በሐዲስ ተርጉሞ ፣ የሁለቱንም ምሥጢራት አስማምቶ (አገናገሎ) ስለ ሰጠን ፣ የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት ብሉይን ጠቅሰው ሐዲስን ፣ ሐዲስን ጠቅሰው መጻሕፍተ ሊቃውንትን እየጠቀሱ ወደአውጥ ትውልድ ያስተላለፉት ሥርዓታዊ በህል ፣ ከብሉይነት አስከ መጻሕፍተ ሊቃውንት ድረስ ፣ አንድ አቋም በለው ትርጓሜ ፣ ወይም ምሥጢር የተያያዘና የተመሠረተ ነው እንጂ ፣ ብሉይነትን ከሐዲስነት ፣ ሐዲስነትን ከሊቃውንት የሚለያይና የሚያረርቅ ግብገቤት አልተቀላቀለበትም ።

ስለዚህ ፣ የኢትዮጵያ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን የሰማን ያለ አንዱን መጻሕፍት ቃል ተቀብሎ ሥረ ወጥ የሆነ ገፅ በጥውገና ትርጓሜያዊውንም ነስማምቶ ይዞ የረሰች ።

ምእመናኖቹን የምትመራበት ለን ሥርዓት በዚህ ላይ የታነጸ ሰነድ ፣ አንድ ነቃረ ሰው ከብሉይና ከሐዲስ ጋራ የተበዘበዘ (አዋልድ የተባለትን) መጻሕፍት መቀበሉን ምክንያት አድርጎ ከብሉይን የሚደፍር ገግግር አድርጎታል ።

ሊቃውንቶቹ ከሁለት ሺህ ዘመን ፣ በላይ ናላቸውን የትርጓሜ ዓላማ ፣ የምሥጢር ከተማ አድርገው በሊቀነ ታቸው ያጋነኝትንና ያደመቁዋትን የቅድስት ቤተ ክርስቲያንን ክብር መድረር ከጽድቅ ገብቶ የሚቁጠርለት መስሎት ይሆን?

ልዑል እግዚአብሔር በወጻጆቹ አድርጎ ያናገረውን ቃል መቀበል እንዴት ያስነቅፋል ?

ከመጠምጠም መማር ይቅደም እንደ ተባለ ፣ ከመን ቀፋ በፊት ሕሊናውን እንዲያቀናለት ወደ እግዚአብሔር አመልክቶ የብርሃን ዓለም ቅዱስ ጳውሎስን ቃል በተመለከተ ይሻለው ነበር ።

ቅዱስ ጳውሎስ በመንፈሳዊ ያንድርሳናትን መቀበል እንዲገባሊያስረዳ(አንደኛ)አሁንም ወንድሞቻችን ሆይሁላችሁ በተሰበሰቡችሁ ጊዜ በቋንቋ የምትጸልዩት መዝሙር ፣ በወንጌልም ለይቶ ያስተማረው (አቡነ ዘበሰማያት) ሊቃውንትም የደረሱት ጸሎት አላችሁ። ሁሉንም በምትጸኑ ገንዘብ ሰውን ለመጥቀም አድርጉ ብሏል ። ፩ኛቆሮ ም ፲፬ ቀ ፳፮ ።

ሁለተኛ) (መንፈስን አታጥፉ) ልባችሁን አታባክኑ ፣ ትንቢትንም አትናቁሁ ሁሉንም መርምሩ ፣ በገውን ሥራ ያዙ ብሎ በመንፈስ እግዚአብሔር የተነገረውን ቃል ሁሉ እንድንቀበል) አዘለ ። ፪ ተሰሎ ም ፭ ቀ ፲፱ - ፳፪።

ሦስተኛ) በእግዚአብሔር መንፈስ የተጻፈ መጽሐፍ ሁሉ ፣ ፍጹም ትምህርትና ምክር በመሆን ፣ ልቡናን በማቅናት ፣ ጥባብን በመግለጥ ጽድቅን በማሠራት ይጠቅማል ። በእግዚአብሔር ያመነ ሰው በገውን ምግባር ሁሉ ይማር ዘንድ ብሏል ። ፪ኛ ጠዋ ም ፫ ቀ ፲፮ ።

በዚህ ሐዋርያው በሰጠን ማስጠንቀቂያ ፣ የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን አዋልድ (አፖግራፊ) የተባሉትን መጻሕፍት በመንፈስ እግዚአብሔር መደረሳቸውን መርምራ ፣ ደራሲያዎቻቸውም እግዚአብሔር ያደረገቸው መሆናቸውን በውቃ ተቀብላቸዋልች ።

ሆኖም ፣ ተቀብሎ ከብሉያትና ከሐዲሳት ጋራ አስማምታ ትሠራባቸዋልች መባሉ ስለዚህ ሲሆን ፣ ክብሩዋን ለመድረር መሞከር የክርስትና ሥርዓት አይደለም ።

ይልቁንም ፣ ሰማንያ አንዱ መጻሕፍተ ሕግ የመን ራስ ቅዱስ ፋና ሆነው የሚያበሩላትን ፣ ሊቃውንቶቹም የብርሃን አሰማይ ሆነው ከሁለት ሺህ ዘመን በላይ የደገፉትን ቅድስት ቤተ ክርስቲያን በባልት አነጋገር ለማጥቃት መሞከር በስንዴው መካከል ክርዳድን እንደ ዘራው ፀረጭ ወይም እንደ ፀረጭ መሆን ነው ።

አንዲሁም ፣ የመጽሐፍ ቅዱስን ልቡን ፣ ነጥሉቱን ፣ አንጀቱን ፣ ገብቱን ገለልጠው የሚያውቁትን የኢትዮጵያን

ሊቃውንት አስተያየት፣ክእውነተኛ ምሥጢር በተረቁተ ዘለ
ፋዊ አለንጋ መግረፍ ግሁጽ ትምህርት ከልመሆን የነቃ
አንደበራነት ነው ።

የሆነ ሆኖ ፣ መርሐ ምክመናን የተባለ ይህ መጽሐፍ
በስድስቱ መራሕያኑ አናቅጽ የተነገሩትን የኢትዮጵያ ኦር
ቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያንን በህሎች ለማስረዳት
ስለ ተዘጋጀ ፣ ሕዝብ ክርስቲያን ሁሉ ፣ ለኦርቶዶክሳዊው
መሪያችን ለግርማዊ ቀዳማዊ አዲስ ሕይወት ሥላሴ ሙሉ
ሕይወትንና ዕድሜን እየለመኑ፤ ሊቀ ጳጳሳት ሆነው ተሾ
መው በመንበረ ማርቆስ ለተቀመጡና አሁን የአምስተኛ
ውንዳመት በዓለ ሢመታቸውን በርከው ለጀመሩልን ብፁዕ
አቡነ ባስልዮስም የተሰጣቸው ሀብተ ጸጋና ረድኤት እግ
ዚአብሔር ለብዙ ዘመናት እንዲሆን እየተማለሉ በመጽ
ሐፍ ፍሬ ነገር እንዲጠቀሙበት ቅድስት ቤተ ክርስቲ
ያን ተስፋ ታደርጋለች ።

አምልኮተ እግዚአብሔርን በልዩነት ውስጥ ስለ ማጮታት

የክርስቲያንን ልብ የማይጠፋ ብርሃን ሆኖ ሁሉ ጊዜ
የሚያበራው አምልኮተ እግዚአብሔር እንደሆነ የታወቀ
ነው ።

ማናቸውም ሰው ፣ ከአባው እንደ አብርሃም ፣ እንደ
ይስሐቅ ፣ እንደ ያዕቆብ ፣ እንደ ኢየሱስ ፣ ከነገሥታት እንደ
ዳዊት ፣ እንደ ሕዝቅያስ ፣ እንደ ኢየሱስ ፣ ስሜቱን
ጥልቅ አድርጎ እግዚአብሔርን ከአመለከውና ከወደደው ፣
ድንቅርናው በዕውቀት ፣ ማጠቅ በማግኘት ፣ ደካሙ በኃ
ይል እየተለወጠለት መንፈሳዊ ሕይወቱ በእግዚአብሔር
ረድኤት ሲታደስለት ይኖራል ። መዝ 36

የቅጽበተ ዓይን ያህል ስንኳ በማይወላውል ልብ
እግዚአብሔርን ከመለከት ጸሎቱ ያርግለታል ፣ ሥራውም
ይበረክለታል ፣ ዘሩም ይበዛለታል መዝ 118 ።

ይኸውም ይታወቅ ዘንድ ፣ አምልኮታቸውን (ሃይማ
ኖታቸውን) በማጽናታቸው ከልዑል እግዚአብሔር በራሱ
ዘርእ ያገኙ የደጋገዩን አባው የአብርሃምን ፣ የይስሐቅን ፣
የያዕቆብን ፣ የኢየሱስን ፣ የወዘተን ፣ የንጉሠ አስራኤል
ዳዊትን ታሪክ ልናስታውስ ይገባል ።

፩ኛ/ ታላቁ ሰው አብርሃም ፣ የዘጠና ዘጠኝ ዓመት
ሽማግሌ በሆነ ጊዜ ፣ እነሆ ኪዳኔ ከንተ ጋራ ነው ። ለብዙ

አሕዛብም አባት ትሆናልኝ፤ ከዛሬም ወዲያ ስምኝ አብ ራም ተብሎ አይጠራ፤ ነገር ግን ስምኝ አብርሃም ነው፤ ለብዙ አሕዛብ አባት አድርጌ አቁሜካለሁና ።

እጅግም አባዛካለሁ፤ ለአሕዛብም አባት አደርግክ ለሁ ። ነገሥታትም ከንተ ይወጣሉ የሚል ቃል ተስፋ ከልጁ አግዚአብሔር መቀበሉ ሕልናውን ሳያወላውል እግ ዚአብሔርን በማምለኩ ነው ። ኦሪ፡ ዘፍ፡ ም፡ ፲፯ ፡ ቀ፡ ፬-፯ ።

፪ኛ/ ይስሐቅ በችግር ምክንያት ወደ ፍልስጥኤም ንጉሥ ወደ አቤሚራክ በሔደ ጊዜ ፤ እግዚአብሔር ተገ ልወ እንዲህ የሚል ቃል ተስፋ ሰጥቶታል ።

እኔ በምነግርህ ምድር ተቀመጥ እንጂ ፤ ወደ ምስር አትውረድ በዚች ምድር ተቀመጥ ፤ ከንተ ጋራም አሆና ለሁ ፤ እባርክሃለሁም ። ይህችን ምድር ሁሉ ላንተ ፤ ለዘር ህም አሰጣለሁ፤ ለአባትህ አብርሃምም የማልሁትን መሐላ እፈጽማለሁ ።

ዘርህንም እንደ ሰማይ ከዋክብት አበዛለሁ ፤ ይህ ችንም ምድር ሁሉ ለዘርህ አሰጣለሁ ፤ የምድርም አሕ ዛብ በዘርህ ይበረካሉ ፤ አብርሃም ቃሌን ሰምቷልና ፤ ያዘ ዝሁትንም ትእዛዜን ጠብቋልና ፤ ፍርድንም ፤ ሕጊንም ጠብቋልና ፤ ኦሪ፡ ዘፍ፡ ም፡ ፳፯ ፡ ቀ፡ ፩-፯ ።

ይስሐቅ ተስፋ ሥጋ ፤ ተስፋ ነፍስን የተመላ ይህን ቃል በረከት ከልጁ አግዚአብሔር ለመቀበል የቻለ ፤ ልጁ አግዚአብሔርን በፍጹም ለቡናው በማምለኩ ነው ።

፫ኛ/ ያዕቆብ ወደቤተል ወጥቶ ለእግዚአብሔር መሥ ሞዕት በሠዋ ጊዜ ፤ እግዚአብሔር ተገልጦ እንዲህ ብሎ ታል ።

እኔ ሁሉን የምይዝ እግዚአብሔር ነኝ ። ለምልም፤ ብዘም ፤ ሕዝብ ፤ አሕዛብ ከንተ ይሆናሉ ፤ ነገሥታትም ከወገብህ ይወጣሉ ። ለአብርሃምና ለይስሐቅ የሰጠኋትን ምድር ላንተ አሰጣለሁ ።

ከንተ በኋላም ለዘርህ ምድሩን አሰጣለሁ ። ኦሪ፡ ዘፍ፡ ም፡ ፴፮ ፡ ቀ፡ ፲፩-፲፫ ።

ያዕቆብ ፤ ይህንን ከፍተኛ ቃል በረከት ከእግዚአብ ሔር መቀበሉ ፤ ቅዱስ መጽሐፍ እንደነገረን ቤተ ሰባቱ ሌሎችን አማልክት (ጣዖታትን) ከመከከላቸው እንዲያስ ወግዱ እያዘዘ ፈጣሪውን እግዚአብሔርን ማምለክን በፍ ጹም ልቡናው አጽንቶ ስለ ያዘ ነው ።

፬ኛ/ ኢዮብ በልጆቹ ፤ በከብቶቹና በሀብቱ ሁሉ ላይ ብርቱ አደጋ ወድቆ በየውን ክክስቀረው በኋላ ፤ ልብሱን ቀዶ ፤ ራሱንም ተላጭቶ ወደ እግዚአብሔር እየሰገደ ፤ ራቁቱን ከእናቱ ሆድ ወጣሁ ፤ ወደ መሬትም ራቁቱን አመለሳለሁ ፤ እግዚአብሔር ሰጠ ፤ እግዚአብሔርም ነግ ፤ የእግዚአብሔር ስም የተባረከ ይሁን ብሎ በችግሩ ምክ ንያት ምንም የብስጭት ኃጢአት ሳይሠራና አምልኮተ እግዚአብሔርን ከሕልናው ሳያናውጥ ቢቁይ ፤ ቸር እግዚ

አብሔር እስከ መጨረሻ ያደረገውን ትዕግሥቱን ተመልክቶ ፤ የትዕግሥቱንና የአምልኮቱን ዋጋ ስዕፍ አድርጎ ሰጥቶታል ። በላዩ ልዩ ልዩ አደጋ ከመድረሱ በፊት ሰዓት ወንዶች ፣ ሦስት ሴቶች ልጆችና ብዙ ቤተ ሰዎች ነበሩት ። ከከብትም ወገን ሰዓት ሽህ በጎች ። ሦስት ሽህ ግመሎች ፤ አምስት መቶ ጽምድ በሬዎች ፤ አምስት መቶም አህዮች ነበሩት ። መጽ አ.ዮ. ም ፩ ቀ. ፪-፩ ።

ኢዮብ ልብ ቅን የሆነ ፤ እግዚአብሔርን የፈራ (ያመለከ) በክፉ ሥራም የራቀ የሙት ልጅ አሳዳጊ የተራራ የሚያበላይ የታረዘ የሚያለብስ ደግ ሰው ስለሆነ ፤ ሰይጣን በመልካም ሥራውና በአምልኮቱ ጽናት ቀንቶ የፈተና ምክንያት እስኪያመጣበት ድረስ ፤ በዚህ ዘተነገረው ሀብተ ሥጋ እጅግ በልጥጎ ፣ ምንክልበት ልጆቹ እግዚአብሔርን በልባቸው በደለው ይሆናል በማለት ስለልጆቹ መሥዋዕት እየወዘና የእግዚአብሔርን ፈቃድ አየረገጠ በመንፈሳዊ ኑሮ ይኖር ነበር ።

ኋላም ፤ ሰይጣን በመጣበት ፈተና ምክንያት ፤ ሀብተ ሥጋውን ከማጣቱ ቀጥሎ አክሎ ከአግራ ጫማ ጀምሮ እስከ አናቱ ድረስ በክፉ ቀኑስል (በደዌ ሥጋ) በተያዘ ጊዜ ፤ ሚስቱ መንፈሲ ግብዝ ሆኖበት አዎላክክን ካደውና ሙት ብላ የስንፍና ነገር ብቃቀርባለት ፤ ከሰይጣኖች ሴቶች እንደ አንዲቱ ተናገርክ ፤ ከእግዚአብሔር በጎውን እንደ ተቀባለን መከራውንን ከንቀበለውምን ?

...በሎ በጭንቅ መከራው ጊዜ ሚስቱ ያቀረበችለትን ብስጭት የተመላለሰችን ፈተና በትዕግሥት አልፎ በአምልኮቱ እግዚአብሔር ላይ ቆሞ ተገኘ እንጂ መንፈሳዊ ኑሮውን አላናወጠም ።

ዛሬም ፤ በሚከተለው በልጁ ወይም በጌታ ሰው ስንፍና ምክንያት ዘመን የወለደውን ይዘህ ፤ ከእግዚአብሔር ተለይተህ ኑሮ የሚል በግለግዌነት የተሸፈነ የፈተና አነጋገር የሚቀርብት ግናግውም ክርስቲያን ፤ አምልኮተ እግዚአብሔርን ከከለፍው ሳያናውጥ ፤ ጊዜ ያቀረበለትን ፈተና በፍጊም ትዕግሥት ካልረፈ ፤ ኢዮብ በትዕግሥቱ ብዛት ከእግዚአብሔር የተቀበለውን ጸጋ ለመቀበል ይችላል ።

ኢዮብ አምልኮተ እግዚአብሔርን በማጽናቱ ፤ መከራው እንደመብዛቱ መጣን ፤ ጸጋ ስለበዛለትና የእግዚአብሔር በልማል ስለሆነ ፤ በመብራው ጊዜ የስንፍና እንጂ የቅንነት ፤ የሚያበሰጭ እንጂ የሚያስደስት ነገር ያልተናገሩትን ኤልሩዝ ተሚናዊ ፤ በልዳዶስ አውኪናዊ ፤ ሳፍር አሚናዊ የተባሉትን ሦስቱን ወዳጆቹን ፤ እግዚአብሔር ስለኔ እንደ በልማል ፤ እንደ አገልጋዩ እንደ ኢዮብ የቅንነት ነገር ባለመናገራችሁ ቀጣዩ በእናንተ ላይ ስለተከሰተ ፤ ወደአገልጋዩ ወደኢዮብ ሐዳና ስለረሳችሁ የሚያጠል መሥዋዕት አሳርጉ ፤ አገልጋዩ ኢዮብም ይጸልዳላችሁ ብሎቸው ነበርና ፤ እንደ አላቸው በያደርጉና

አምላክ አማልክት በሆነ በታላቁ አምላክ እግዚአብሔር ማመኑን በደስታውም በመከራውም ጊዜ ሰዓናውን ትዕግሥቱን እስከ ፍጹሜ ቢያደርስ ነው እንጂ ፤ ኃጢአትንና ፀመግን በመሥራቱ ፤ ወይም ከአምልኮት እግዚአብሔር በመሳሳቱ የሚያገኘው ገናንን ለጥቂት ጊዜ ከመሆኑ በቀር ለብዙ ዘመን የሚኖር አይደለም ። የጥቂት ጊዜ ገናናነቱም ትቆላት የሚሔደው እንደ ነዌ ፤ እንደ ኪራም ፤ እንደ ረርዖን ፤ እንደ ሰናከሬም ፤ ከፋጣኝ ፤ ትዕቢተኛ ፤ ግፈኛ ፤ ፀመጦኛ መበልገና ለዘላለሙ መረገም ነው ።

ጆኛ መቢት ፤ አምልኮት እግዚአብሔርን ከጸና ሰው መንፈሳዊ በረከት የማይርቅ መሆኑን ሲያስረዳ ፤ ለልጁ ለወብያ ልጁ ስለተቸገርን አትፍራ፤ እግዚአብሔርን ከፈራኸው (ከመለከው) ኃጢአት መሥራትንም ትተህ ከገለገልከው ብዙ በረከት አለህ ብሎ ምክር ሰጥቶታል ። መቢ ፤ ምዕቀኝ ።

የሆነ ሆኖ ፤ ክርስቲያን የሆነ ሁሉ እንደእነ አ.የ.ብ በፍጹሙ የሚያገኘው እድሉ እንዲያምርለት በየጊዜው አምልኮት እግዚአብሔርን ሳይዘነጋ ፤ ሃይማኖቱን ሳያዘባ ልቡን በትዕግሥት ማደስና መቀደስ ይገባዋል ።

ሕልናው በትዕግሥት መሠረት ላይ ተደላደሎ ከቆመና ከጸናም ፤ የእግዚአብሔር ምሕረቱ ፤ ቸርነቱ በእሱ ላይ መገለጡ አይቀርም ።

ይኸውም በቅዱሳን ክብረትና በአ.የ.ብ ታሪክ ታውቋል ። ሐዋርያው ያዕቆብ ይህንኑ ሲያስረዳን እንዲህ ብሎናል ።

ወንድሞቻችን ፤ መከራችሁን ለመታገሥ ምሳሌ (አርአያ) የሚሆኑት ለእግዚአብሔር ታዘው ትንቢት የተናገሩ ክብረት አሉላችሁ ፤ መከራውን የታገሙትንም እነሆ እናመሰግናቸዋለን ።

የአ.የ.ብንም ትዕግሥቱን ሰምታችኋል ፤ እግዚአብሔርም እንደረጸመለት አይታችኋል ፤ ቸርነቱና ይቅርታው ብዙ ነውና ። ያዕ ም ፮ ቀ ፫-፲፪ ።

ታሪክ ፤ በጥንታዊነት ፤ በማዕከላዊነት ፤ በደኃራዊነትም የሚጓገቡትን መሥመራን የማይልቅ ስሌ ሆነ ፤ ለደጉ ሰው ለአ.የ.ብ የእግዚአብሔርን ቸርነትና ይቅርታ ያስገኘ ይህ ሀብተ ትዕግሥት ፤ አሁን በኛ ዕድሜ በደጉ ንጉሠ ነገሥት በቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ልቡና አድጮ የእግዚአብሔርን ቸርነትና ይቅርታ ማስገኘቱን ልናስታውስ ይገባናል ።

ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ፤ እንደ አባታቸው ዳዊትና እንደ አ.የ.ብ ከሕፃንነታቸው ጀምረው አምልኮት እግዚአብሔርን አጥብቀው ፤ ጠንቅቀው የያዙ ከመሆናቸው በላይ ፤ ፍቅረ እግዚአብሔር ያደረገባቸውና ትዕግሥት የመላባቸው መሉ አስተዋይ ናቸው ።

ሁለቱም ባለታሪኮች በትዕግሥታቸው ብዛት ከእግ ዚአብሔር ያገኙትን ዋጋ በመመልከት ምንም ትዕግሥት ንና ትዕግሥትን ብናነጻጽር ፤ ኢዮብ ፈተና የተቀበለው ባልጆቹ ፤ በሚስቱ ፤ በሕይወቱና በግል ሀብቱ (በቤቱ ውስጥ ባለው) ነው ። ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ግን ፣ በምስቱ የጠላት ወረራ ጊዜያት ፈተናን የተቀበሉ ከዚህ ብዙ ልዩነት ባላቸው ምክንያቶች ነው ።

ይኸውም ፤ በትዕግሥት ጸንተው ስለ መላው ኢትዮጵያውያን መከራ ብዙ ሕልናዊ መሥዋዕት ወደ እግ ዚአብሔር አቅርቧል ማለት ነው ።

ሆኖም ፣ ኢዮብ ትዕግሥቱን ወደ ፍጻሜ ማድረሱ ዕዕፍ ድርብ ሀብትን እንዳስገኘለትና እንደ ገና በባ ለጠ ደስታና ክብር ተመልቶ ብዙ ዘመን እንደኖረ ፣ ግርማዊ ጃንሆይ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ከመደነቅ በላይ ያለውን ትዕግሥታቸውን ወደ መልካም ፍጻሜ ማድረሳቸው ለመላ ኢትዮጵያ የተረፈ ደስታና ክብርን እንዳስገኘላቸው እነሆ እናያለን ።

ይህንንም የማስገኘት እድል የተሰጣቸው የአባታቸው የዳዊት ሀብት ያደረባቸው በመሆናቸው ነው ።

አባታቸው ዳዊት ሕዝቡ ያለእግዚአብሔር ፈቃድ ከመቈጠራቸው የተነሣ በፀውደ አርና ሠራዊቱን ለማ

ጥፋት የታዘዘ መልአክ እግዚአብሔር በሰማይና በምድር መካከል በእጁ ሰይፍን መዞ ቁሞ ፣ የተመዘሰው ሰይፍም ወደአገሩ ኢየሩሳሌም ተዘርግቶ ባየ ጊዜ ፣ ከኸ ማግለቶቹ ጋራ ማቅ ለብሰ በግንባሩም ወድቆ (ሰማይ) ስለሕዝቡ ልመናውን ወደእግዚአብሔር ከቀረበ በኋላ ፣ መሥዋዕት ሠውቶ ሕዝቡን በማማለድና ለመዳከት የታዘዘው የመልአኩ ሰይፍ እንዲመለስ በማድረግ የርግ ራኒ ሥራ ሠርቷል። ሆኖም ዜና መዋቅር ፡ ጸጸ ቀ፣ ፲፯-፲፱ ።

ግርማዊ ንጉሠ ነገሥት ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴም ፣ በምስቱ ዘመናት ሥቃይ በሕዝባቸው ሕይወት ላይ የወረደውን መረር መከራ እያሰቡ ፣ ሕልናዊ መሥዋዕታቸውንና አንባቢዎቹ ደሎታቸውን ወደ እግዚአብሔር ከማቅረብ አላቀረጡም ነበርና መሥዋዕታቸው ፀርጎ ፣ ደሎታቸውም ተሰምቶ ፣ እኛን ሕዝባቸውን እንደጠቀመ እነሆ እንመለከታለን ።

ይህ ሁሉ ፣ አምልኮተ እግዚአብሔርን ከማጽናት የተገኘ በረከታዊ ፍሬ ነው ።

አምልኮተ እግዚአብሔር ኃይለ ሥጋን የሚያረታ ፣ ኃይለ ነፍስን የሚያበረታ ስለሆነ ወደእሱ አምባነት ፣ ወደ እሱ መጠጊያነት የተጠጉ ሁሉ ምንጊዜም አላፈሩም ።

በአርእስቱ ጀምረን እየተገኘው እንደመጣን ፣ አምልኮተ እግዚአብሔር ፣ በሩክ ዘርን ፣ በሩክ ሀብትን ፣ በሩክ

ዘመንን የሚያሰጥ ሲሆን ፣ ከእሱ ወጥቶ ወደአምልኮ በዕድ መሔድ ራስን እንደ ማታለል ፣ ወይም እንደ መግደል የሚቁጠር ነው ።

ለልቡናችን፣ ለሕይወታችን ብርሃን የሆነውን አምልኮተ እግዚአብሔርን ትተን ሕሊናችንን ከባድ ጨለማ ወደ ሆነው አምልኮ በዕድ (አምልኮ ጣዖት) ያዘነበልን እንደሆነ ቡሩክ ዘርን ቡሩክ ሀብትን ቡሩክ ዘመንን ማግኘታችን ይቅርና ከአብራካችን የወጡ ልጆቻችን ፣ ወይም ቤተ ሰባቶችን በጠላትነት ተነሥተውብን ሕይወታችንን እስከማጥፋት እንዲደርሱ በሰናክሬም አጠፋፍ ልንረዳ እንችላለን ።

ይኸውም ይታወቅ ዘንድ ፣ የነቢዩ ኢሳይያስ መጽሐፍ ፣ የፋርስ ንጉሥ ሰናክሬም የዕብራውያንን ንጉሥ ሕዝቅያስን ለመውጋት ወደኢየሩሳሌም ዘምቶ ሳለ ፣ መልአክ እግዚአብሔር መቶ ሰማንያ አምስት ሽሀ ሠራዊት በገደለበት ጊዜ ፣ ወደከተማው ወደነገረ ተመልሶ ለጣዖቱ ሲሰግድ ፣ ሰርሰር ፣ አድራ ማሌክ የተባሉ ልጆቹ በሰይፍ መትተው እንደገደሉት ይነግረናል ። ትንቢት ፣ ኢሳያም ፣ ፴፯ ቀጥ ፯-፴፮ ።

እግዚአብሔርን ማምለክ ትቶ ፣ ፍጡርን ማምለክና ለፍጡር የአምልኮት ስግደት መስጠት እንደዚህ ያለ መቅሠፍት የሚያመጣ ስለሆነ ፣

ዛሬም ፣ ማናቸውም ሰው የሰናክሬም ጉብቀልና እንዳይደርስበት ይጠንቀቅ ።

ልዑል እግዚአብሔር የማያደርገውን አይናገርም ፣ የተናገረውንም አያስቀርምና ፣ መጀመሪያ ለሙሴ ጦሥሩን ሕገጋት ሲሰጥ ፣ ከእኔ በቀር ሌሎች አማልክትን አታምልክ ከለው ቀጥሎ የአምላክህን እግዚአብሔርን ስም ከንቱ አታድርግ ፣ እግዚአብሔር ስሙን ከንቱ ያደረገውን ሳይቀሥረው አይተወውምና ብሏል። አሪ ፣ ዘፀ ፣ ም ፣ ፳ ፣ ቀጥ ፯ ።

ይህን የእግዚአብሔርን ቃል ከስታወስን ዘንድ ፣ ሰናክሬም እንዴት ብሎ የእግዚአብሔርን ስም ከንቱ አድርጎ ነበር ? ብለን እንመርምር ። ሰናክሬም ፣ ሕዝቅያስ እግዚአብሔር ከጠላታችን ከሰናክሬም ያደነገረ ብሎ አምልኮተ እግዚአብሔርን ማጽናቱን ተመልክቶ ፣ እንዲህ አያለ የድፍረትና የትዕቢት ነገር ተናግሮ ነበር ።

ሕዝቅያስ ፣ እግዚአብሔር ያደነገረ አያለ አያባብ ላችሁ ። በውሳኔ የአሕዛብ አማልክት ምድረ-ገጠውን ከአሰራውያን ንጉሥ እጅ አዳኑን ? የሔማትና የአርፋት አማልክት የትክለው ? የሰፋሩሂምስ አማልክት የት ክሉ ? በውሳኔ ስማርያን ከጄ አዳኑ ? ማንው ከዚህ ምድር አማልክት ሁሉ ምድሩን ከጄ ያዳኑ ? እግዚአብሔር ኢየሩሳሌምን ከእጅ ያደን ዘንድ ። ትንቢት ፣ ኢሳያም ፣ ፴፮ ፣ ቀጥ ፲፰-፳፩ ።

ከዚህ በላይ የተነገረው ታሪክ እንደ አስረዳን፤ ሰናክራም የአምላክህን እግዚአብሔርን ስም ከንቱ አቃድርግ የተባለውን መጽሐፋዊ ሕግ ተላልፎና የእግዚአብሔርን አምላክነት ከጣዖታት እንዳንዱ አስመስሎ የድፍረት ነገር በመናገሩ በእግዚአብሔር ኃይል ተቀሥፎ ሞቷል ።

የሆነ ሆኖ ፤ ይህ የመቅደሳት ፍርድ እንደ ሰናክራም የእግዚአብሔርን ስም በሚያቃልሉና የአምልኮትን ስግደት ለፍጡራን በሚሰጡ ሁሉ ላይ ሲረጸም ይኖራል ።

በዚህም ታሪክ ላይ ፤ በመክራው ጊዜ ወደእግዚአብሔር የተማጠነ እንዲደን በሕዝቅያስ ፤ ወደጣዖት የተማጠነ እንዲጠፋ በሰናክራም ስለተረዳን ፤ የሕዝቅያስ ትሕትና ለተጠቁዎች መነሻ ፤ የሰናክራም ትፅቢት ለአጥቂዎች መውደቂያ መሆኑ በየልቦናችን ይታሰባል ።

ይህንንም በዘመናዊ ሁኔታ ለመረዳት ፤ ሕዝቅያስ ጠላቱ ሰናክራም ፤ አገሩ ኢየሩሳሌምን በፀመፃ በግፍፅ ለያጠፋበት በተነሣ ጊዜ ፤ ልብሱን ቀዶ ፤ ማቅም ለብሶ ፤ ወደቤተ እግዚአብሔር ገብቶ ጸልዮ (ምህላ እድርሶ) በትሕትና ወደቆ ተነሥቶ ፤ አገሩ ኢየሩሳሌም የምትደንበትን ምሕረት እንዳስገኘ፤ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ፤ ሸሽታዊ ጠላት በዘመናዊ ግ. ም. አገራቸው ኢትዮጵያን በፀመፃ በግፍፅ ለያጠፋባቸው በተነሣ ጊዜ ፤ እግዚአብሔር ያድነናል ማለትን ከሕሊናቸው ሳይለዩና ከመክራው ክብደት የተነሣ

ከመንፈሳዊ ተሰፍኖ ላይ መንፈሳቸውን ሳያናውጡ ፤ በየገዳማቱና በየእድብራቱ ያስደረሱት ጸሎተ ምህላ ከልዑል እግዚአብሔር ምሕረትን ፤ ቸርነትን ፤ አስገኝቶላቸው መነሣት ለግርማዊነታቸው ፤ መውደቅ ለጠላታቸው መሆኑን መመልከት በቂ ነው ።

ሆኖም ፤ አምልኮተ እግዚአብሔር ለተጠቁዎችና ለተገራዎች ኃይል ሆኖ መኖሩ በየታሪኩ ምዕራፍ ስለታወቀ ፤ የዛሬውና የመጨረሻው ጊዜ ትውልድ ሁሉ ከሌላው ከሥጋዊው ተግባሩ አስቀድሞ ፤ ሁሉን ማድረግ የሚችል ሕሊና አስቦ የማይደርስበት ፤ ሁሉን የፈጠረ ፤ መጀመሪያና መጨረሻ የሌለው (ለዘለዓለም የሚኖር) በአካል በስም በግብር ሦስት ፤ በባሕርይ በፈቃድ በመለኮት አንድ ሆኖ የሚመለከ አንድ አምላክ እግዚአብሔር መኖሩን በልቡና በመምህር ፤ በመጽሐፍ መርምሮ መረዳት ይገባዋል ።

እንዲሁም ፤ በመስጠት ፤ በመንሣት ፤ በመፍጠር ፤ በማሳለፍ ፤ በመግዛት አንድ አምላክ መሆኑን አምኖ ዓለማዊ ፈተና እንዳይጥለው ፤ አምልኮተ እግዚአብሔርን ከተደገፈ መንፈሳዊ ኃይል ከቶ አይለየውም ።

ለእግዚአብሔር ሕሊናዊ ምስጋና ይግባውና ፤ ኢትዮጵያ ፤ መፍጠር ፤ ማሳለፍ ፤ መስጠት ፤ መንሣት ፤ መግዛት በጠቅላላው ሁሉን ማድረግ የሚችለው አንድ አምላክ እግዚአብሔር መኖሩን ተረድታ በአምልኮተ እግዚአብ

ሔር ደጋፊነት መንፈሳዊ ኃይልን እየለበሰች በየጊዜው የገጠማትን ዓለማዊ ፈተና ስታሸንፍ የኖረችበት ዘመን ከሁለት ሺህ ዘጠኝ መቶ ስሳ በላይ ሆኗል ።

ኢትዮጵያ ፣ እንዲህ ብዙ ዘመናት በአምልኮተ እግ ዜአብሔር ጸንታ ፣ በኃይለ እግዚአብሔር ታዋራ ተቀጽራ የኖረች ቅድስት አገር ስትሆን ፣ ታሪኳን ያልተመለከተ አንድ ሰው ፣ አገሬ ኢትዮጵያ ሆይ ፣ አምላኮችህ እንደ አውሬጃህና እንደ መንገድህ ብዙዎች ናቸው ብሎ ኢትዮጵያ ጣዖታትን እንደምታመልክ በማስመሰል ተሳድቧል ።

እንዲህ ደፍሮ መሳደቡ ሰይጣን ምትሐቱን አቅምት እንደሆነ ነው እንጂ ፣ ከኢትዮጵያ ሕዝብ ፅንጨት ጠርቦ ደንጊያ አለገቡ (ጣዖትን ቀርጸ) በማይሰማ ፣ በማይናገር ፍጡር የሚያመልክ ሰው መኖሩን በገሮዎችን አልሰማንም ፣ በዓይናችንም አላየንም ።

ተሳዳቢው ይህ ብቻ አልበቃ ብሎት ፣ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በቅዱስ ቃሉ (በፁዓን መሐርያን አስመ ለመኒ ይምሕርዎሙ) የሚረፋ ብፁዓን ናቸው እርሳቸው ምሕረትን ያገኛሉና ብሎ የሰጣቸውን ብዕን በሚገባ የተቀበሉ አባቶቻችን ሐዋርያትን ፣ ጸድቃንን ሰማዕታትን ጫካኞች ናቸው ፣ ለመዓት እንጂ ለምሕረት ወደእግዚአብሔር አያመልክቱም (አያማልዱም) እያለ ነቅሮዎቻቸው ።

ሰማያዊ ክብራቸውንም እየደፈረ በባልት የተመላ ሐተታ አድርጓል ።

ይልቁንም በነፍስ ሕይወት ሕያዎን መሆናቸውን በውቀት የምናቀርብላቸውን የአክብሮት ሰግደት ምክንያት አድርጎ ያለ እግዚአብሔር ሌላ አምላክ አለ ብለህ አታምልክ የሚለውን ሕግ ተላልፏችሁ ፣ ፍጡራን የሆኑ ሐዋርያትን ጸድቃንን ሰማዕታትን አምልክታል ብሎ ወቅሷል ።

ይህን ድፍረት ስንመለከተው ፣ ሃይማኖተ አሪትን በንግሥተ አዜብ ፣ ሃይማኖተ ወንጌልን በሕጽዋ ለሕንደኬ (በራሷ ተወላጆች መሪነት) ከመቀበሏ በቀር ከመጀመሪያ አስከ መጨረሻ አንዳች ጣዖታዊ ምልክት ያልተገኘበትን ኢትዮጵያን እንዲህ አድርጎ ታሪኳን ለማስተባበል መጣር በምቀኝነት ከተመረዘ መንፈስ የነቃ ይመስላል ።

በእውነቱ እንደእነ ኤልያስ እንደእነ ዳዊት ለአምልኮተ እግዚአብሔር ቀናኢዎች የሆኑ ነገሥታት እንንግሥተ አዜብ ፣ እነ አዳ ካሌብ ፣ እነ አዳ ገብረ መስቀል ፣ እነአዳ ላሊ በላ፤ እነ አዳ ይኩኖ አምላክ፤ እነ አዳ ይስሐቅ ፣ እነ አዳ ዘርአ ያዕቆብ፤ እነ አዳ ናዖድ፤ እነአዳ ወርቦ ድንግል ፣ እነአዳ ፋሲልና የመሳሰሉት ደጋግ ነገሥታት የነገሡበትን ፣ አሁንም ታላቁ መንፈሳዊ መሪ ግርማዊ ጃንሆይ አዳ ኃይለ ሥላሴ ለቅብዕ መንግሥት ተመርጠው በፍጹም ክርስቲያናዊ ዕውቀትና

አያያዝ የሚመሩዋትን ኢትዮጵያን ፡ ከሌቃውንት ወገንም መተርጉማን ማእምራን የሆኑ እነ እንባረም ፣ እነ ቅዱስ ያሬድ እነ አባ ገዮርጊስ እነአቡነ ዜና ማርቆስ እነአቡነ ተክለ ሃይማኖት እነአቡነ ተውከመስ ፡ እነ አባ ኤልያስ (ወልደ እጎቱ ለአፄ ዘርአ ያዕቆብና) እነዚህን የመሳሰሉት በብቃታቸውና በደግነታቸው የታወቁ ትዳሳን መምህራን፣ የተበጠረ የሠመረ የወንጌልን ቅንጣት የዘሩበትን ኢትዮጵያን የእግዚአብሔር ወዳጆች ፣ ባለሙያዎች የሆኑ ሐዋርያትን ጸድቃንን ፣ ሰማዕታትን ማክበረን ምክንያት በማድረግ ፣ በፍቅረ ጣዖት የተነደፈች አስመክሎ ማውራት ከዲያብሎስ ስሕተት የተበጠረ ሐሰት ፣ ከፋሽሽት ወራሪነት ያላነሰ ጠላትነት ነው ።

ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴን ለኢትዮጵያ ላሰነግላት ልዑል እግዚአብሔር ምስጋና ይግባውና ፣ ዛሬ የግርማዊነታቸው የመገባቸውን ተራ በደረሰቸው የወዳጆች አገሮች ሁሉ የቀድሞ ታሪኳን ከዘገቡት ከፍተኞች ሰዎች የሚሰማው ጥንታዊትክርስቲያን የመሆኗ ገና ሲሆን ፣ ጥሩውን ታሪኳን ለማደፍረስ መሞከር ከንቱ ድካም ከመሆኑ በላይ ፣ ተሳዳቢውን ከኢትዮጵያ በረከት የሚያርቀው ይሆናል። በሆንም ፣ አንዲት አፈር የዐባይን ወኃ ልታደረርሰው እንዳትችል ያንድ ፣ ሰው ሽሙጥና ለገጥ ሦስት ሽህ ዘመን ያህል በጥራት የተቀመጠውን የኢትዮጵያን ታሪክ ሊያደረርሰው አይችልም ።

የሬት ጠብታም በጋን ውስጥ ያለውን ወይን ልታ መረው እንዳትችል ፣ በስድቡ ጠብታ ጣፋጩን የኢትዮጵያን ታሪክ መራራ ሊያደርገው አይችልም ።

ስለሆነም ፣ የኢትዮጵያ ምእመናን ራሳቸውን ፣ ልጅ ቻቸውን፣ የልጅ ልጆቻቸውን ስድብን ከሚያስተምሩ ከተን ከሙሉኞች ስሕተት እንዲጠብቁ የምናሰበባቸው ይህን የሐዋርያውን የቅዱስ ጳውሎስን ምክር ነው ።

(አስተባባሪነት ከመ ትገሥጸሙ ከመ ኢያምጽኤ ካልአ ትምህርተ ወኢያምጽኤ መሐደምተ ፣ ወዛውፀ ነገር ፣ ዘይፈጥሩ በዘያስሕቱ ፣ ወያመጽኤ ተኃሥሦ ፣ ወየ ጎድጉ ሕገ እግዚአብሔር ዘበሃይማኖት ።

ወማኅለቅቱሰ ለትእዛዝ ተፋቅሮ በንጹሕ ልብ ፣ ወበ ሠናይ ግዕዝ ፣ ወሃይማኖት ዘአልቦ ኑፋቄ፣እስመ ቦ እለ አው ስኩ ወገብኤ ውስተ ነገር ከንቱ።ወእንዘ ይፈቅዱ መምህራኑ ይኩኑ ኢየአምሩ ዘለሊሆሙ ይነቡ ፩ ጠሞ ም ፩ ቀሩ ፬-፮።

ሌላ ትምህርትን እንዳያመጡ ትገሥጸቸው ዘንድ ማለድኩህ ። ሰውን ያስቱ ዘንድ ፈጥረው የሚናገሩትን ተረትና ጨዋታ እንዳያመጡ ። የታመነ የእግዚአብሔርን ሕግ ትተው ክርክርን ያመጣሉና ።

የትእዛዝ ፍጻሜ ግን በቀና ልብ መፋቀር ነው ። በበጎ ሥራ ፣ ጥርጥር በሌለበትም ሃይማኖት መጽናት ነው ። ከዚህ ወጥተው ወደክንቱ ነገር የገቡ አሉና ።

መምህራንም ሊሆኑ ሲወዱ የሚናገሩትን አያውቁም ።
ይህንን የሐዋርያውን ቃል ከሳሰብን በኋላ ፣ የንግግራችን መግቻ የምናደርገው ፣ ከልዑል እግዚአብሔር አስተዋይ ዓይነ ልቡና የተሰጠው እውነተኛ ክርስቲያን ቀናውን መንገድ ከጠግግው ለይቶ ያስተውል ማለትን ነው ።

በዚህም ላይ (አምላክነሰ ኃይልን ፣ አምላክነሰ ፀወንን፣ አምላክ አሕዛብ ፀብን ፣ ወዕፀ ኪነት አክነ) ፈጣሪያችን ኃይላችንና መጠጊያችን ነው ።

አሕዛብ እንደ ሚያመልኩት ደንጊያና በብልካት አንደወሩት ፀንጨት አይደለም እያለች በተመሥጦ ወደ እግዚአብሔር ምስጋና ስታቀርብ የኖረች ኢትዮጵያን የሰደባትን መናፍቅ የኢትዮጵያ ሕዝብ ክርስቲያን የታሪክ በሎታቸውን ይዘው ሊከላከሉት ይገባል ።

ፆኛ ምዕራፍ ።

ስለ ወላዲተ አምላክ አማላጅነት ።

ቅድስት ድንግል ማርያም ፣ የቃል ኪዳን መሠረትና የተስፋችን ምክንያት ፣ የድንገታችንም ምልክት የሆነች ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከረገ በኋላ ብቻ አይደለም ።

አዳምና ሔዋይ፣ ፈጣሪያቸው እግዚአብሔር የወሰነላቸውን ትእዛዝ ተላልፈው የለበሱትን ጸጋ በተገፈፉ ጊዜ ፣ በኃጢአታቸው ስለ ተጸጸቱ ፣ በፈታሐኑቱ አንጻር መሐ

ሪነቱ ያልተለየ ቸር እግዚአብሔር ፣ ንስሐቸውን ተመልክቶ የምሕረት ቃሉን በሠርክ ስለአሰማቸውና በየጊዜው የሥጋዊውን ነገር (ከቅድስት ድንግል መወለዱን) ስለአናገረ ለሰው ዘር ሁሉ የተሰጠ ቃል ኪዳን ፣ ተስፋ ፣ ድጎነት በእርሷ ላይ እየተመሠረተ መምጣቱ የታወቀ ነው ። ይኸውም በነቢያተ ቃል እንደተገለጠ መጻሕፍተ ሐዲሳት ይመሰክራሉ ። ይህንንም ለማስረዳት ከነቢያት አንዱ ኢሳይያስ ፣ ስለ ቅድስት ድንግል ወላዲተ አምላክ ክብር የተናገረውን ትንቢት ልናስታውስ ይገባናል ።

ኢሳይያስ ፣ የሥጋዊ ምሥጢርና የእመቤታችን ክብር በሰፊው ስለተገለጠለት ፣ (ትወዕኔ በትር እምሥርወ ዕሜይ ፣ ወየዐርግ ጽጌ እምጉንዳ) በትር ከዕሜይ ሥር ትወጣለች ፣ ጫፍም ከሥሩ ይበቅላል ብሎ ትንቢት ተናግሮዋል። ኢሳ ም ፤፩ ቀ ፤ ፩ ።

በዚህም በነቢዩ በኢሳይያስ ቃለ ትንቢት ፣ በትር የተባለች እመቤታችን ፣ ጽጌ የተባለ ልጅዋ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መሆኑ ነው ።

በበትር የወደቀ እንዲነሣባት ፣ የደከመ እንዲጸናና ባት ፣ የዛለ ፣ የተሰናከለ እሷን ምርጉዝ አድርጎ እንዲንቀሳቀስባት ፣ በእመቤታችንም ፣ በኃጢአት የወደቀ በፍጹ

የተሰናከለ ፡ የሰው ዘር ጽንዕ ነፍስን አግኝቶ ተነሥቶብ ታልና ምሳሌው ከምሥጢሩ ጋር የተባበረ ሆኗል ።

እኛም ፡ በኃጢአት ስንወድቅ ፤ በፍዳ ስንሰናከል (በጠ ቅላላው የምግባር ሰባራዎች ስንሆን) ንስሐችንን አስቀ ድመን አማላጅነቷን የሕልናችን ምርጫ በማድረግ ከወደ ቅንብት እንድንነሣባት ይኸው የኢሳይያስ ቃል ምሳሌ ያስረዳናል ።

የታወቁት የኢትዮጵያ ጸድቅና ሐዋርያ አቡነ ዜና ማርቆስ ፡ የብሉይንና የሐዲስን ምሥጢራት ጠንቅቀው ያውቁ ነበሩና ፡ ቀድሞ በአይሁዳዊነት ግብር ይኖሩ ለነበሩት አባ ጽጌ ብርሃን ኢሳይያስ ትወዕኦ በትር እም ሥርወ ዕዜይ ፤ ወየዐርግ ጸጌ እምጉንዳ ፡ ብሎ የተናገረውን ይህንኑ ትንቢታዊ ቃል በትር የተባለች ድንግል ማርያም ናት ፡ ጽጌ የተባለው ልጅዋ ክርስቶስ ነው እያሉ በያስረዷቸው አባ ጽጌ ብርሃን በአይሁዳዊነት ሳሉ የብሉይት መጻሕፍትን የተማሩ ስለነበሩ ምሥጢሩ በቶሎ ገብቷቸው (ወናየ ተርጉምክ ለትንቢተ ኢሳይያስ) የኢሳይያስን ትንቢት መልካም አድርገህ ተረጉምኸው ብለው አድንቀው ወደ ሃይማኖታቸው ገብተዋል ።

በዚህ ጊዜ ፡ አቡነ ዜና ማርቆስ አጥምቀው ፡ የክርስትና ስማቸውንም ጽጌ ብርሃን ብለው ሰይመው የሐዲሳት

መጻሕፍትንም አስተምረው ሊቀ ከሀናት እስከመሆን አድርሰዋቸዋል ።

እኒህም አባ ጽጌ ብርሃን ፡ በወላዲተ አምላክ አማላጅነት ተመሥጠው ማኅሌተ ጽጌን የደረሱ ናቸው ።

አባቶቻችን የኢትዮጵያ ሊቃውንት ፡ ብሉይን ከሐዲስ ጋር ማነጻጸርና ሐዋርያት ስብዓ አርድእት ፡ ብዙዎችም የቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት እንደ ተረጉሙት አድርጎ ማስረዳት ልማዳቸው ስለሆነ ፡ በትር የተባለች ድንግል ማርያም ናት ፡ ጽጌ የተባለ ልጅዋ ክርስቶስ ነው ማለትን የደፈሩ ከመጻሕፍተ ሐዲሳት አግኝተው ነው እንጂ ከልባቸው አንቅተው አይደለም ።

ይኸውም ይታወቅ ዘንድ ፡ ወንጌላዊው ቅዱስ ሊቃስ የጻፈው ግብረ ሐዋርያት የተባለው መጽሐፍ እንዲህ ይላል ።

(ወእምድኅሬሁ አንገሠ ሎሙ ዳዊትሃ ወሰማዕተ ከኖ ፡ ወይቤ ረከብክም ለዳዊት ወልደ ዕዜይ ብእሴ ምእመኑ ዘከመ ልብየ ዘይገብር ኰሎ ፈቃድየ ። ወእም ዘርእ ዘአሁ አምጽኦ ሎሙ እግዚአብሔር መድኃኒተ ለእስራኤል ኢየሱስሃ በከመ አሰፈዎሙ ግብ ሐ ም ፲፫ ቀ ፳፪-፳፬ ።)

ሳኦልን ከሻረው በኋላ ዳዊትን አንገሠላቸው እን ደልቤም የኾነ ሰው ፣ ራቃዴንም ሁሉ የሚያደርግ ፣ የዕ ሜይን ልጅ ዳዊትን አገኘሁ ብሎ መሠከረለት ።

እግዚአብሔርም እንደተስፋው ከዘሩ ለእስራኤል መድኃኒት አድርጎ አደሱስን አስነሣ ።

በዚህ በሐዲሳዊው ቃል ዘሩ የተባለች ድንግል ማርያም ፣ መድኃኒት የተባለ ልጅዋ ጌታችን አደሱስ ክርስቶስ ስለሆነ ፣ ይህንኑ በግብረ ሐዋርያት ተጽፎ የሚ ገኘውን በተባኤ አትቶ የተናገረው ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ፣ በአሳይያስ ቃል በትር የተባለች ድንግል ማር ሪያም ፣ ጽጌ የተባለ ልጅዋ አደሱስ ክርስቶስ መሆኑን ገልጦ ተናግሮታል ለማለት ይቻላል ።

የምሥጢር ሀብት ተሟልቶ የተሰጠው የኢትዮጵያ ሊቀ ቅዱስ ያሬድም ይህንኑ በመጽሐፈ አሳይያስና በግ ብረ ሐዋርያት ስለ ጌታችንና ስለእመቤታችን የተነገረ ውን ቃል መሠረት አድርጎ እንዲህ ብሏል ።

ትወዕኔ በትር እም ሥርወ ዕሜ ፣ ወየዐርግ ጽጌ ። ይአቲ በትር አምሳለ ማርያም ቅድስት ይአቲ ።

ወጽጌ ዘወዕኔ እምነሃ አምሳሉ ለጠልድ ። ጎደረ ላዕሌሃ ቃል ሥጋ ኮነ ፣ ወተጋልደ እምነሃ ።

ቅዱስ ያሬድ በሀብተ ትርጓሜ ላይ ሀብተ ምሥ ጢር የተሰጠው ስለኾነ ፣ እንዲህ አጉልቶ አስረድቷል ።

ሊቀ ሳዊርሶም በሃይማኖት አባው (ወአስተርአየ ለነ በትር እምሥርወ ዕሜ ። እስመ ዝንቱ በትር ይሚሀ ረነ ልደተ ዘነነ እምድንግል ቅድስት ወንጽሕት ወላዲተ አማላክ ማርያም በትረሉ ዘሉረ ድንግል በኩሉ መዋ ዕል ፣ ዘእንበለ ዘርኤ ብእሱ ወዘእንበለ ሩካቤ ፣ ወኢትድ ምርተ ተዋዕዕ እስመ በትር ኢይወጽእ ዘእንበለ ዳእመ በሀላዌ ሥርወ ። ወያእዚ ቀዳማዊ እግዚአብሔር ቃል ኃይሉ ለእብ ለሊዑ ጸለላ ለድንግል ።)

ት ር ን ሜ ።

ከዕሜ ሥር በትር ተገለጠልን ። ይህ በትር ሁልጊዜ ንጽ ሕት ቅድስት ከምትሆን አምላክን ከወለደች ከድንግል ማርያም ያለ ዘርኤ-ብኤሲና ያለሩካቤ ፣ ለመጋባትም ባለ መገናኘት ጎተደረገውን መወለድ ያስተምረናልና ፣ ሥር ከሌለም በትር ሊወጣ ራጽሞ አይችልምና ። ዘራም የአብ ኃይሉ ቀዳማዊ እግዚአብሔር ቃል እርሱ ራሱ በድንግል አደረ (ጋረዳት) ብሏል ።

እንዲሁም የሶርያ ሊቀ ቅዱስ ኤፍሬም ፣ በድርሰቱ ውስጥ የማትጠፋ ፋና ፣ የማትፈርስ መቅደስ ፣ የቅዱሳን መጠጊያ የሆነች የማታዘኑባል የሃይማኖት በትር ነች ብሎ ወግ ሷታል ።

በዚህ መጽሐፍ-ዊ ማስረጃ ፣ በትር አካላቸው ለተሰበ ረባቸው ሕመማን ድጋፍ እንደሆነች ድንግል ማርያም

ምግባራቸው ለተሰበረባቸው ሰዎች ድጋፍ መሆኗ ሊታመን የሚገባ ነው ።

አንድ ሰው ፣ ማርያም ድንግል ርኅርኅትና ንጽሕት ፣ ጸድቅትና ቅድስት ናትና ። ክፉም አትወድምና ለኃጥአን አታማልድም ማለቱ ይሰማል ።

ይህ በፍጹም መሳሳት ነው ። ጌታችን ኢየሱስ ክርቶስ መከራ በተቀበለ ጊዜ ፣ ለጠላቶቻችን እንድንጸልይ ለእኛ ትምህርትን ሲሰጠን (አባ ኅድግ ሎሙ እስመ በዘ ኢየሐምሩ ይገብሩ) አባቱ ሆይ የሚያደርጉትን አያውቁምና ይቅር በላቸው እያለ ሃይማኖትም ምግባርም ለተሰበረባቸው ፣ በንስሐም ላልፈለጉት ጠላቶቹ አይሁድ እንደ ጸለየላቸው ፣ በዚህም ጸሎቱ አርባ ዘመን ያህል የንስሐ ፅድሜ እንደተሰጣቸው ከቶ አላስተዋለምን ? ለታ ምጽቺ ቀ። ፴፬ ።

ጌታችን መሪያችን እንዲህ አድርጎ ለጠላት መጸለይን ያመለከተ ሲሆን ፣ ከልዑል እግዚአብሔር የአማላጅነት መብት የተሰጣት ቅድስት ድንግል ማርያም ፣ ምግባራቸው እንጂ ሃይማኖታቸው ያልተሰበረባቸው ኃጥአን በንስሐ ወድቀው አማልጅን እያሉ በጸለዩ ጊዜ ፣ ታማልዳቸውም እንዴት ይባላል ?

የሰማዕትነት ጀማሪ ቅዱስ እስጢፋኖስም ፣ የጌታውን ቃል ተከትሎ ወንጌልን በማስተማሩ የቀኑ ጌታ አይሁድ በደንጊያ በወገኖች ጊዜ ፣ በጉልበቱ ተንበርክኮ (እግዚአብሔር ሎሙ ዘንተ ኃጢአቶሙ ፣ ወኢትረሴ በሙ ጌጋዩ) አቤቱ ይህችን ኃጢአት እትቀጠርባቸው ብሎ በታላቅ ቃል እየጮኸ ሃይማኖትም ፣ ምግባርም ለጉደለባቸው ጠላቶቹ ይጸልዩላቸው ነበር ። ግብ ሐዋም ፯ ቀ። ፳ ።

ቅዱስ እስጢፋኖስ ሃይማኖት ለሌላቸው እንዲህ ብሎ የጸለየ ሲሆን ፣ ቅድስት ድንግል ወላዲተ አምላክ ፣ ሃይማኖት ሳይገቡድልባቸው ምግባር ለጉደለባቸው ኃጥአን ታማልዳላች በባል ፣ እንዴት ነውር መስሎ ይታያል ?

ይህም ሰው ለኃጥአን መራራትና ማማለድ ነውር መስሎ ስለታየው ፣ ማርያም ድንግል ርኅርኅትና ንጽሕት ጸድቅትና ቅድስት ናትና ክፉ አትወድም በግልት ፋንታ ለኃጥአን ታማልዳላች ብለው ጽፈውባታል ብሏል ።

ክፉ ሥራ ሥሩና እኔ አማልዳችኋለሁ የሚል አማላጅ ፣ ስንኳን በመንፈሳዊው በሥጋዊው በኩል እንደሌለ የታወቀ ሲሆን ፣ ንጽሕተ ንጽሕን ፣ ቅድስተ ቅዱሳን ፣ ቡርክተ ቡሩካን የሆነች እመቤታችንን ማማለድን ክፉን እንደ መውደድ እስመስሎ ክፉ አትወድም በግልት ፋንታ

ናሁ እም ደኢህሴ ያስተበፀውኒ ነሱ ትውልድ = ሱቃ ም ስ ቀ ሳ ፳ ።

ለኃጢአተኞች ታማልዳላች አሏት በማለት እውነትን ከሐ ሰት ጋር ማጋጨት አይገባም ።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ፡ ፈሪሳውያን ከቀራጮ ችና ከኃጢአተኞች ጋራ ተቀምጦ ሲበላ አይተው ፤ ደቀ መዛሙርቱን መምራችሁ ከቀራጮችና ከኃጢአተኞች ጋራ ለምን ይበላል ? ሲሏቸው ሰምቶ (ኢመጻእኩ እጸውዕ ዳድ ቃነ አላ ኃጥአኑ ለንስሐ) ኃጥአንን ወደንስሐ ልጠራ እንጂ ፤ ዳድቃንን ለመጥራት አልመጣሁም ብሏል ። ማቴ ም ፱ ቀ ፲፫ ።

መፍቀሬ ንስሐ የሆነ አምላክ ኃጥአንን ወደ ንስሐ ልጠራቸው መጣሁ ማለቱ ክፉውን ይወዳል ያሰኘዋልን ?

እንዲህ ማለቱ ፤ ክፉን ይወዳል እንዳላሰኘው መፍቀ ሪተ ንስሐ የኾነች እመቤታችን ተነሳሽያን የሆኑ ኃጥአ ንን አማልዳ ወደእግዚአብሔር ቸርነት ታደርሳለች መባሏ ክፉውን ትወዳለች ተባለች አያሰኛትም ።

እኛ ግን ፡ የተሳዳቢውን መንፈስ ሳንከተል በአማላ ጅነቷ እየተማጠን ንግሥት ፣ ንጽሕት ፣ ቡርክት ፣ ብዕዕት ምእልተ ጸጋ ፣ ምልክተ ክብር አያልን እንደደጋጉ ሊቃ ውንት እንደ ቅዱስ ኤፍሬም ፣ እንደ አባ ሕርያቆስ ፣ እንደ ቅዱስ ያሬድ ኢትዮጵያዊ እንወድሳታለን እንጂ ክብሯን አንጠራጠርም ።

ውዳሴዎም ከመጻሕፍት ቃል ጋር የተያያዘ መሆኑን ቀጥለን እናስረዳለን ።

፩ኛ/ ንግሥትነ፤ እግዚአቲህ እያልን የምንወድሳት ። አባቷ ዳዊት (ወትቀውም ንግሥት በየማንኛው ፣ በአልባሰ ወርቅ ዑጵፍት ፣ ወኅብርት) ንግሥትም የአፌርን ወርቅ ለብሳ በቀኝህ ትቆማለች ብሎ የተናገረላትን ትንቢትና መልአኩ ቅዱስ ገብርኤል (ኢትዮጵያ ማርያም እስመ ረከብኪ ሞገሰ ቡንብ እግዚአብሔር ። ወናሁ ትፀንሲ ወትወልዲ ወልደ ፡ ወትሰምይዮ ስሞ ኢየሱስ። ውኢቱ ዐቢይ ወይሰመይ ወልደ እግዚአብሔር ልዑል ፣ ወይሁብ እግዚአብሔር አምላክ መንበረ ዳዊት አቡሁ ወይነግሥ ለቤተ ያዕቆብ ለዓለም ፣ ወአልቦ ማኅለቅት ለመንግሥቱ) ማርያም ሆይ ፣ ከእግዚአብሔር ዘንድ ጸጋን አግኝተሻልና አትፍሪ ፣ እነሆም ትፀንሻለሽ ወንድ ልጅም ትወልጃለሽ ፣ ስሙንም ኢየሱስ ትይዋለሽ። ይህ ታላቅ ይኸናል ፣ የልዑል እግዚአብሔር ልጅም ይባላል ። እግዚአብሔር አምላክም የአባቱ ዳዊትን ዙፋን ይሰጠዋል ።

በያዕቆብም ፡ ቤት ለዘለዓለም ይነግሣል ፤ ለመንግሥቱም ፍጻሜ የለውም ብሎ ያበሰራትን ሞገሳዊ ጸጋ በመጠልከትና በማድነቅ ነው ። ሉቃ ም ፩ ቀ ፱፩-፱፫ ።

በስድስተኛው ወር መልአኩ ቅዱስ ገብርኤል የጌታን ልደት ለማብሰር ወደ እመቤታችን ተላከ ። ሉቃስ ም ፩ ቀ ፳፮ ።

በአልባስ ወርቅ ዑጽፍት ወጎብርት ያለው በድንግል ሥጋ በድንግልና ነፍስ ጸንታ መገኘቷን ያመለክታል ።

የዚህን ዓለም ነገሥታት የወለዱ ሴቶች ፣ ንግሥታት እየተባሉ ሲከበሩ ፣ በያዕቆብ ቤት ለዘለዓለም ይነግሳል ፤ የተባለውን የባሕርይ ንጉሥ ፣ የባሕርይ አምላክ ፣ የወለደች ቅድስት ድንግል ንግሥትን እግዝእትን እየተባለች ልትከበር እንዴት አይገባትም ? ።

የዚህ ዓለም ንግሥታት ወደ ነገሠ ልጃቸው እያማለዱ ሰውን ሲያስጠቅሙ ፣ በመልአኩ ቃል ከእግዚአብሔር ባለሟልነትን ፣ አገኘሽ የተባለች እመቤታችን ወደ እግዚአብሔር አማልዳ ሰውን ልታስጠቅም አይቻላትም እንዲትይባላል ? ።

፪ኛ/ ንጽሕት እያልን የምንወድሳት ፣ ነቢዩ ኢሳይያስ በንጽሐ ሥጋ በንጽሐ ነፍስ ፣ በንጽሐ ልቡና ፍጽምት ፣ ኸና አምላክን መውለዷ አስቀድሞ በመንፈስ እግዚአብሔር ተገልጧል ፣ (በእንተ ዝንቱ ይሁበክሙ እግዚአብሔር ትእምርተ) ስለዚህም ፣ እርሱ እግዚአብሔር ምልክትን ይሰጣችኋል ያለውን ሲያስረዳ (ናሁ ድንግል ትፀንስ ወትወልድ ወልደ ወትሰምዮ ስሞ አማኑኤል) እነሆ ድንግል ትፀንሳለች ወንድ ልጅም ትወልዳለች ፣ ስሙንም አማኑኤል ብላ ትጻራዋለች ብሎ በትንቢት የተናገረውን ልዕ

ልናዋን በማረጋገጥ ነው ። ኢሳ ም ፯ ቀ ፲፬-፲፮ ። ግቴ ም ፩ ቀ ፳፫-፳፬ ።

፫ኛ/ ቡርክት እያልን የምንወድሳት ፣ ከልዑል እግዚአብሔር ለታላቅ ምሥራች የተላከ ሊቀ መላእክት ቅዱስ ገብርኤል፤ ቡርክት አንቲ እምአንስት (በሴቶች ዘንድ የተባረከኸ ነሽ ያለውንና መንፈስ ቅዱስ ያደረባት ኤልሳቤጥ (ቡርክት አንቲ እምአንስት ወቡሩክ ፍሬ ከርሥኪ ። ምን ትኑ አነ ከመ ትምጽኢ ጎቤዩ እሙ ለእግዚአብሔር) አንቺ በሴቶች ዘንድ የተባረከኸ ነሽ ፣ የሆድሽም ፍሬ የተባረከ ነው ። የጌታዬ እናት ወደኔ ትመጧ ዘንድ ለኔ እንዴት ይገባኛል ብላ የተናገረችውን ቃል አክብሮ መሠረት በማድረግ ነው ። ሉቃ ም ፩ ቀ ፳፯-፵፬ ።

፬ኛ/ ብዕዕት እያልን የምንወድሳት ፣ መንፈስ ቅዱስ አናግሮ ሥራ ያሠራት ኤልሳቤጥ (ወብዕዕት አንቲ እንተ ተአምኒ ከመ ይከውን ቃል ዘነገሩኪ እምጎበ እግዚአብሔር) ስለ አንቺ የተነገረው ቃል እንዲፈጸም ለምታምኚ ለአንቺም ምስጋና ይገባሻል ያለችውንና ራሷ እመቤታችን (ናሁ እምይእዜስ ያስተባባራ ነሱ ትውልድ ። እስመ ገብረ ሊተ ኃይለ ፀቢያተ ወቅዱስ ስሙ) እነሆ ከዛሬ ጀምሮ ትውልድ ሁሉ ያመሰግኑኛሉ ። እርሱ ብርቱ የሚሆን ታላቅ ሥራን በኔ ሠርቷልና ስሙ ቅዱስ ነው ብላ የተናገረችውን ይዘን ነው ። ሉቃ ም ፩ ቀ ፵፮-፵፱ ።

፩ኛ/ ምልእተ ጸጋ ምልእተ ክብር እያልን የምናከብራትና የምንወድሳት፤ መልአኩ ቅዱስ ገብርኤል (ተፈ.ሥ.ሐ. አ ምልእተ ጸጋ እግዚአብሔር ምስሌኪ.) ጸጋን የተመላሽ ሆይ ፡ ደስ ይበልሽ ፡ እግዚአብሔር ካንቺ ጋራ ነው ብሎ ያበረከታትን አምኃ ሰላም ተከታትለን ነው ። ሉቃ ም ፩ ቀ ፳፰ ።

ይህ ሁሉ ዘለዓለማዊ ክብር የተሰጣት ስትኾን ፤ አታማልድም ፤ ለኃጥአን አትራራም ብሎ መከድ በእርሷ መመረጥ ላይ የተመሠረተውን የእግዚአብሔርን ቸርነት መከድ ይኾናል ።

የእግዚአብሔር ቸርነትም በርእሷ ላይ መመሥረቱን (መገለጡን) ከዚህ የሚከተሉት ጥቅሶች ያስረዱናል ።

፩ኛ/ ቀድሞ በዘመነ አበው (ለይጋድር እግዚአብሔር ውስተ ቤቱ ለሣም) እግዚአብሔር በሣም ቤት (ድንኳን) ይደር ተብሎ በኖሳ ልሳን የተነገረው ተስፋ የተፈጸመው በእርሷ ነው ። ኦሪ ዘፍ ም ፱ ቀ ፳፯ ።

፪ኛ/ እንዲሁ በዘመነ አበው (በዘርዕክ ይትባረኩ ክሎሙ አሕዛብ ምድር) የምድር አሕዛብ ሁሉ በዘርክ ይባረካሉ ተብሎ በእግዚአብሔር ቃል ለአብርሃም የተነገረው ተስፋ የተፈጸመው በእርሷ ነው ። ኦሪ ዘፍ ም ፲፪ ቀ ፫ ግብረ ሐዋርያት ም ፫ ። ቀ ፳፭ ።

፫ኛ በዘመነ ነገሥት (መሐለ እግዚአብሔር ለዳዊት በጽድቅ ወኪይነት እስመ እምፍሬ ከርሥክ አነብር ዲበ መንበርክ) እግዚአብሔር ለዳዊት ከሆድኽ ፍሬ ብዙፋንኽ ላይ አስቀምጧለሁ ሲል በውነት ማለ ፤ ከርሱም አይርቅም ተብሎ ለዳዊት የተነገረው ተስፋ የተፈጸመው በእርሷ ነው ። መዝ ፪፱፪ ቀ ፲፩ ። ግብረ ሐዋ ም ፪ ቀ ፴ ።

ይህ ስለእርሷ የተነገረው ትንቢታዊ ቃል እንደሚያስረዳን ፤ ቅድመ ዓለም በአምላክ ሕሊና የተመረጠች እርሷ እመቤታችን ከአዳም እስከ ሣም ፤ ከሣም እስከ አብርሃም ፤ ከአብርሃም ፤ እስከ ዳዊት ፤ ከዳዊትም እስከ አባቷና እናቷ (እስከ ኢያቄምና ሐና) ዘመን ድረስ ከባሕርይ ወደባሕርይ እየተከፈለች ፤ ከትንቢት ወደትንቢት፣ ከተስፋ ወደተስፋ እየተሸጋገረች ፤ ከአብራክ ኢያቄም ከማኅፀነ ሐና ተወልዳ በንጽሐ ሥጋ ፤ በንጽሐ ነፍስ ፤ በንጽሐ ልቡና (በድንግልና ሥጋ ፤ በድንግልና ነፍስ) ፍጽምት ሆና ብትገኝ ፤ ዓለምን ሁሉ ከኃጢአት ፍጹም ያድን አምላክን ስለወለደች ፤ ቀድሞ ገና በባሕርይ አዳም ውስጥ ሳለች ተስፋ ሥጋ ፤ ተስፋ ነፍስ እንደሆነች ፤ ዛሬም እመ አምላክ ፤ ወላዲተ ፤ አምላክ ፤ እንዲሁም ንግሥት ፤ ንጽሕት ፤ ቡርክት ፤ ብዕዕት ምልእተ ጸጋ ምልእተ ክብር ተብላ በምትመሰገንበት ጊዜ ፤ በልጅዋ በክርሱቶስ ላመነ ሕዝብ ክርስቲያን ሁሉ ተስፋ ሥጋ

ተስፋ ነፍስ ንፍለች እንጂ ፡ ከፈጣሪዎች ፡ ከፍጡራን በላይ ሆኖ የተሰጣት መንፈሳዊ ክብር የተሰጠበት ምክንያት የለም ።

ምስጋና የተገባት መሆኗንም ከዚህ በላይ የጠቀሰው የወንጌሉ ቃል እንደአስረዳን ፡ በመልአኩ በቅዱስ ጉብርኤል በብዕዕት ኤልሳቤጥ አንደበት ከከበረችና ከተመሰገነች ፡ ድኅነት ነፍስን ያገኘንበት ስንሆን ፡ ጭ አንደበት ንግሥት ፣ ንጽሕት ፣ ቡርክት ፣ ብዕዕት ፣ ምልአተ ጸጋ ፣ ምልአተ ክብር ተብላ መመስገን እንዴት አይገባትም ? ብለን አማላጅነቷንና ከፍጡራን በላይ መከበሩን የሚጠራ ጠረውን ሕሊና እንቃወማለን ።

ለወላዲተ አምላክ ሰጊድ ስለሚገባ ።

ወላዲተ አምላክ ፣ እመ አምላክ እንደመሆኗ መጠንም ፡ ሰጊድን እንድናቀርብላት ብዙ ቅዱሳንና የቤተክርስቲያን ሊቃውንት በየድርሰታቸው ማስረጃ ሰጥተውናል ።

ይኸውም ይታወቅ ዘንድ ፡ ትልቁ የኪስክስ ኤጲስቆጶስ የነበረው ሊቀ ኤራቅሊስ ፣ አረጋዊ የሴፍ ማኅተመ ድንግልና ሳይለወጥ በግብረ መንፈስ ቅዱስ አክላዊ ቃልን መሰነሱን ከመልአኩ ቃል ስምቶ እንደሰገደላት ሲያስረዳ(ወሰኛ ስምዖን የሴፍ ዘይቤሎ መልአክ እግዚአብሔር

አ የሴፍ ኢትዮጵያ ነግረኛ ለማርያም ። እስመ ዘእም ላዕሌሃ ይትወለድ እመንፈስ ቅዱስ ውእቱ ፣ ሰገደ ለድንግል ወገነዩ ለንጽሐ ፣ ወአእመረ ከመ ይአቲ ድንግል ዘተናገረ በእንቲአሃ ኢሳይያስ ነቢይ በትንቢት እንዘ ይብል ናሁ ድንግል ትፀንስ ፣ ወትወልድ ወልደ ፣ ወት ስምዖ ስም አማኑኤል) የሴፍ የእግዚአብሔር መልአክ የሴፍ ሆይ ፡ ከአሲ የሚወለደው በመንፈስ ቅዱስ ነውና ፣ ማርያምን ለመውሰድ አትፍራ ብሎ ሲነግረው በሰማ ጊዜ ለድንግል ሰገደ ፣ ንጽሕናዋንም አመነ ነቢይ ኢሳይያስ በትንቢት ናሁ ድንግል ትፀንስ ወትወልድ ወልደ ፣ ወት ስምዖ ስም አማኑኤል ብሎ የተናገረላት ድንግል እንደ ኾነችም ዐወቀ ብሎ በሃይማኖተ አበው ተናግሮዋል ። ሃይ አቤ ኤራ ክፍል ፤ ።

የኢትዮጵያ ሊቀ ቅዱስ ያሬድም ፣ ይህንን የሊቀን የኤራቅሊስን ቃል አረጋግጦ (አእሚሮ የሴፍ ንጽሐ ሥጋ ለማርያም ሰገደ ላቲ ወአምኃ) የሴፍ ለማርያም ድንግልናዋን ዐውቆ ሰገደላት ፣ እጅ ነግትም ብሏል የእመቤታችንን ድን ተመልክት ።

ስለዚህ ፣ በንጽሕናዋ በቅድስናዋ ተመርጧ አምላክን መውሰዷን (ጌታን ከመውሰዷ አስቀድሞ ድንግል ንጽሕት ፣ ጌታንም ከመውሰዷ በኋላ ድንግል ንጽሕት መሆኗን) እንዲሁም በመልአኩ በቅዱስ ጉብርኤል ፣ በቅድስት

ኤልሳቤጥ ቃል ምልክተ ጸጋ ቡርክት ብዕዕት ተብላ መመስገኗን እየተመለከትን ፡ ለዮሐንስ ፍቁረ እግዚእ በዕለተ ስቅለት ያደራ እናትነቷ ሲሰጠው ፡ ለእኛም እን ደተሰጠን ዐውቀን ክፍጡራን በላይ በመክበሯ የአክብ ሮት ሰጊድን እያቀረብን ልንማጠናትና በመንፈሳዊ ተጻ ምዶ ልናገለግላት ተገብቶናል ።

የኢትዮጵያ ሊቃውንትም ፣ ሥርዓተ አበውን ተከ ትለው ለማርያምስ ዘንሰግድ ላቲ እስመ ነሥአ ሥጋ እሥነሃ እግዚአብሔር ፈጣሪሃ ፣ ወረክብን ንሕነ መድ ኃኒተ እምነሃ ብለው የአክብሮት ሰጊድ እንደናቀርብ ላት አዘዋልና መንፈሳዊ ተዐምዶ የሚገባት መሆኑ በብዙ ሊቃውንት ቃል የተመሰከረ ነው እንጂ እንደ እን ግዳ ደራሽ እንደወኃ ፈሳሽ አይደለም ።

ፀኛ ምዕራፍ ።

ስለ ጸድቃንና ስለ ሰማዕታት አማላጅነት ።

አንዳንድ ሰዎች ጸድቃን የማልዳሉ ፣ ሰማዕታት ይራራሉ ፣ ቅዱሳን ስለ ኃጥአን ይለምናሉ ። ማለት በፍ ጸም ሐሰትነት እያሉ በየመጻሕፍቱ የተነገረውን ቃል ማስተባበላቸው ይሰማል ።

ይልቁንም ካአቤል ጀምሮ የሞቱ ጸድቃን ስለኃጥ አን መለመናቸው ቀርቶ በሚያስቸኩል ቃል ሰውን ለማ ጥፋት በጭስና እያማረሩ ፣ እየከሰሱም ሁልጊዜ በመጮ

ያሳጣሉ እንጂ ስለ በጎ ነገር ፈጣሪያቸውን አይለምኑም በማለት በራእዩ ዮሐንስ ም ፯ ቀ ፱—፲፩ የተጻፈውን እየ ጠቀሰ ነቅፎታቸዋል ።

በዚህ በኩል ያለውን ነቀፋና ስድብ ስንመለከተው ግን ፣ ጸድቃን ፣ ሰማዕታት ከሞቱ ፣ በኋላ ወደ እግዚአ ብሔር ለማመልከት ችሎታ እንዳላቸው አምኖልናል ።

በዐፀደ ነፍስ ሆነው ደማቸውን ባፈሰሱ ዐላውያን ላይ አቤቱ ስለ ፈሰሰው ደማችን ጠላቶቻችንን አትበቀ ልልንምን? (በቶሎ አትፈርድባቸውምን? ብለው ወደፈ ጣሪያቸው ማመልከት የቻሉ ጸድቃን ፣ ሰማዕታት ፣ ትም ህርታቸውን ፣ ተአምራታቸውን በክርስቶስ ስም አክብ ረው ለተቀበሉ ፣ ነቢይነታቸውን ፣ ሐዋርያነታቸውን ፣ መምህርነታቸውን ፣ ጸድቃንነታቸውን በክርስቶስ ቃል ተቀብለው ለተማጠኑባቸው ክርስቲያኖች ማመልከትና ማማለድ ይቻላቸዋል ቢባል ከቅዱስ መጽሐፍ የተለየ አሳብ የለበትም ።

አማላጅነት አንዳንድ ጊዜ እንደየሥራው መጠን አንዱን ጠቅሞ አንዱን ለመጉዳት ሆኖ ይገኛል ።

እንዲህ ከሆነ ፣ አማላጅ ፣ ክፉ ፣ ሥራ የሠራ ውን ዐመፀኛ ለማስቀጣት ያደረገውን ምልጃ ፣ ብቻ ተመ ልክቶ በበጎ በኩል ያለውን የአማላጅነቱን ችሎታ ከታ ሪክ ውስጥ ለመፋቅ ይችላልን?

ተቃዋሚው ሰው ጸድቃን ሰማዕታት በዐጸደ ነፍስ ሆነው ተአምራት ማድረግና ማማለድ (የሕያውነት ሥራ መሥራት) የማይቻላቸው ስለመሰለው ፤ ጸድቃን ፤ ሰማዕታት ከሞቱ በኋላ እርዱን አማልዱን ፤ እያላችሁ ብት ጮሁ አይሰሟችሁም ። አንድ ጊዜ በሞት አንቀላፍተው ሬሳዎች ሆነዋልና (የሞት እንቅልፍ ይዟቸዋልና) የሕያውነት ሥራ ለመሥራት አይችሉም ብሏል ።

እንዲህ ማለቱ ግን ፡ ከዚህ ቀጥሎ የተጠቀሰውን የወንጌሉን ቃል በዓይነ ልቡና ፡ ባያስተውለው ይመስላል ።

ቃለ ወንጌሉ (ኢያንቡባክሙሁ ዘተ-ባህለ ለክሙ እም ኅብ እግዚአብሔር ዘይቤ አነ እግዚአብሔር አምላክ አብርሃም ፤ ወአምላክ ይስሐቅ ፡ ወአምላክ ያዕቆብ ፡ አምላክ ሕያዋንኬ ውእቱ ወአከ አምላክ ምወታን) ከእግዚአብሔር ዘንድ የተባለውን አላነበባችሁምን? እኔ እግዚአብሔር የአብርሃም አምላክ ፤ የይስሐቅም አምላክ የያዕቆብም አምላክ ነኝ ። እግዚአብሔር የሕያዋን አምላክ ነው እንጂ የሙታን አምላክ አይደለም ጸድቃን ሰማዕታት የእግዚአብሔር ወዳጆች የኾኑ ቅዱሳን ሁሉ በሕይወተ ነፍስ ሕያዋን ሆነው መኖራቸውን ነግሮናል ። ዘዐ ም ፫ ቀ ፮ ። ማቴ ም ፳፪ ቀ ፴፩-፴፫ ። ማር ም ፲፪ ቀ ፳፮ ። ያልቁንም ቅዱስ ሉቃስ የጻፈው ወንጌል እላይ የተጠቀሰውን

ቃል እንዲሁ ከተናገረ በኋላ (ኢኮነኬ አምላክ ምወታን አላ አምላክ ሕያዋን ውእቱ ። እስመ ሰሎሙ ሕያዋን እሙንቱ በኅቤሁ) እግዚአብሔር የሙታን አምላክ አይደለምና፤ የሕያዋን እንጂ ፡ ሁሉ በርሱ ዘንድ ሕያዋን ናቸውና ብሎ ጸድቃን ፡ ሰማዕታት ከሞቱ በኋላ በዐጸደ ነፍስ የሕያውነት ሥራ መሥራታቸውን አጉልቶ ተናግሮዋል ። ሉቃ ም ፳ ቀ ፴፰ ።

እንዲህ ተብሎ የሞት ሥልጣን ሳይወስናቸው በሕያውነት መኖራቸው በወንጌል ቃል ከተመሰከረ የሞት እንቅልፍ ይዟቸዋልና ስትለምኒዎቸው አይሰሟችሁም እንዴት ይባላል? ለነቃሬው ፡ ፅዝነ ሥጋቸው በሞት ሲደነቀር ፅዝነ ነፍሳቸው በሞት የደነቁረ መስለውት ይኾን? ወይስ እነሙሴ፣ እነአሮን፣ ከእነርሱም በኋላ የተነሡ ነቢያት፣ ሐዋርያት ፣ ጸድቃን ፡ ሰማዕታት ፣ አምላክ አብርሃም ፣ አምላክ ይስሐቅ ፣ አምላክ ያዕቆብ እያሉ ሲለምኑት ያላፈረ አምላክ፣ አምላክ አቡን ተክለ ሃይማኖት ፣ አምላክ አቡን ዜና ማርቆስ ፣ አምላክ ቅዱስ ጊዮርጊስ ፣ አምላክ ቅዱስ ቂርቆስ ማረን ይቅር በለን እያልን ስንለምነው የሚያፍር መስለውት ይኾን ።

ቅዱስ ጳውሎስ ፡ ልዑል እግዚአብሔር በነፍስ ሕያዋን ሆነው መንግሥተ ሰማያትን ያወርሰናል በማለት በዓይነ ተስፋ የሚመለከቱት የወዳጆቹ አምላክ በመባል

የማያፍር መሆኑን ሲያስረዳ ፡ ወይእዚህ ተወውቀ ከመ እንተ ትኔይስ ሀገረ እንተ በሰማያት ኮኑ ይሴፈ.ወ.። ወበ እንተዝ ኢየሳፍር እግዚአብሔር ከመ ይትበሀል አምላ ከሙ ። እስመ አስተዳለወ ሎሙ ሀገረ) እንግዲህስ በሰ ማይ ያለች ፡ የምትበልጠውን አገር ተስፋ ያደርጉ እን ደነበረ ታወቀ ፤ ስለዚህም ፡ እግዚአብሔር አምላካቸው ይባል ዘንድ አያፍርም ። ተስፋ ያደረገችን አገር አዘጋጅ ቶላቸዋልና ብሎ ነግሮናል ። ዕብ ም ፲፪ ቀ ፲፮ ።

የእግዚአብሔር ወዳጆች ቅዱሳን ሁሉ ፤ በዐጸደ ነፍስ ሕያዋን ሆነው የመንግሥተ ሰማያትን ተስፋ መጠበብ ቃቸውን ሐዋርያው እየነገረን ፤ የሞት እንቅልፍ የያዘ ቸው ሬሳዎች (በድኖች) ሆነዋልና የእናንተን ልመና መስማት አይቻላቸውም ማለት (በወንጌል ቃል ሕያዋን የተባሉትን ጸድቃን ፤ ሰማዕታት ሬሳዎች ብሎ መሳደብ) ከወንጌል ቃል መተላለፍ አይሆንምን ?

እኛ ግን ፡ እላይ እንደተናገርነው በዘመነ ብሉይ የነበሩ አባቶች ፤ መቅወፍት ወይም መከራ በደረሰባቸው ጊዜ (ተዘከር አብርሃምን ፤ ተዘከር ይስሐቅን ተዘከር ያዕ ቆብን) አብርሃምን አስብ ይስሐቅን አስብ ያዕቆብን አስብ እያሉ የቀድሞውን ኪዳናዊ ቃል ሲያዘክሩ ፤ መዓቱ በም ሕረቱ ይመለስላቸው እንደነበረ አልዘነጋንም ኦሪ ዘዳግ ም ፱ ቀ ፳፯ ። ኦሪ ዘሱ ም ፳፯ ቀ ፵፪ ።

ሆኖም ፡ ቀድሞ በዘመነ ብሉይ ለወዳጆቹ ለአብር ሃም ፤ ለይስሐቅ ፤ ለያዕቆብ የሰጠላቸውን ኪዳናን አስ ባለሁ እያለ የምሕረት ፤ የቸርነት ሥራውን ሲሠራ እን ደኖረ ፡ አሁንም በዘመነ ሐዲስ ነቢዩን በነቢዩ ስም የተ ቀበለ የነቢዩን ዋጋ ይወስዳል ። ጸድቁን በጸድቁ ስም የተ ቀበለ የጸድቁን ዋጋ ይወስዳል ብሎ የተናገረውን ቃሉን መሠረት በማድረግ ለተቸገሩ ደኖች ወንድሞቻቸው በጸድቃን በሰማዕታት በእመቤታችን በቅድስት ድንግል ስም የርኅራኄን ተግባር ለፈጸሙ ክርስቲያኖች የምሕ ረት የቸርነት ሥራውን ይሠራላቸዋል ። (ዋጋቸውን ይከፍላቸዋል)

ስለዚህ በዘመነ ብሉይ የነበሩ አባቶች ለአብርሃም ፤ ለይስሐቅ ፡ ለያዕቆብ የሰጣቸውን ኪዳናን በሰሰቡ ጊዜ ፡ መለኮታዊ ቃሉ መዓቱን መቅወፍቱን እንደአራቀላቸው ፤ እኛም ለቅድስት ድንግል ማርያም ፤ ለጸድቃን ፤ ለሰማ ሰታት የሰጣቸውን ኪዳናን በሰሰብን ጊዜ ፡ መለኮታዊ ቃሉ መዓቱን መቅወፍቱን በምሕረቱ እንዲመልስልን እናምናለን ።

የሆነ ሆኖ ፤ ጸድቃን ፤ ሰማዕታት በዚህ ዓለም ከተ ቀበሉት ልዩ ልዩ ፈተና ተለይተው በአካለ ነፍስ ወደዘ ለዓለማዊ ቦታቸው ከሔዱ በኋላ ፤ በጣዕም ላይ ጣዕም፡በጸጋ ላይ ጸጋ፡ በብርሃን ላይ ብርሃን ፡ እየተጨመረላቸው በሕያ

ውነት ፤ በባለሙያነት ይኖራሉ እንጂ የሞተ ሥጋ ሥልጣን ክብራቸውን (ባለሙያነታቸውን) ሊቀንስባቸው አይችሉም ።

ይኸውም ይታወቅ ዘንድ ፤ ወንጌል እንዲህ ብሎ ይነግረናል ።

(ወናሁ አስተርአይዎሙ ሙሴ ወኤልያስ እንዘ ይትናገሩ ምስሌሁ ለእግዚአ ኢየሱስ) ማቴ ም ፲፯ ቀ ፫ ። እነሆ ሙሴና ኤልያስ ከጌታ ኢየሱስ ጋራ ሲነጋገሩ ለእርሳቸው ታዩዋቸው ።

በዚህ ጊዜ ፤ ኤልያስን ከሕያዋን ፤ ሙሴን ከሙታን መካከል ስለጠራቸው ፤ የኤልያስ መታየት በአካለ ሥጋ ሲኾን ፤ የሙሴ መታየት በአካለ ነፍስ እንደ ኾነ የታወቀ ነው።

ሙሴ ከሞተ ጀምሮ ፤ እስከ ክርስቶስ ልደት ድረስ ያለው ጉልቁ ዘመን አንድ ኸህ ስድስት መቶ አርባ ስድስት ዘመን መሆኑ ይነገራል ።

እንዲህ ከሆነ ፤ ሙሴ ከዐጸደ ሥጋ ወደ ዐጸደ ነፍስ ተዛውሮ ብዙ ዘመን ከሆነው በኋላ ፤ በደብረ ታዐር ከሕያዋን ጋራ ተገኝቶ ፤ ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋራ በባለሙያነት ሲነጋገር የታየ ሲኾን ፤ ጸድቃን ሰማዕታት ከሞቱ በኋላ ራሳዎች በድኖች ናቸውና ወደ ፈጣሪያቸው ለማመልከት ፤ ከፈጣሪያቸው ጋር ቃል ለቃል ለመነጋገር አይችሉም ማለት ይገባልን ?

በዚያውስ ላይ ገና በሀብተ ልደት ያልታደሰ ሙሴ በአካለ ነፍስ ከፈጣሪው ጋር የባለሙያነት ንግግር ካደረገ ፤ በሀብተ ልደት ፍጹማን የእግዚአብሔር ልጆች የሆኑ ጸድቃን ሰማዕታት በዐዘደ ነፍስ የባለሙያነት ንግግር ከማድረግ እንዴት ይገታሉን ።

ግርማ መለኮት በታየበት በደብረ ታዐር የተገለጠውን ይህንን የሙሴን ባለሙያነትና የነፍስ ሕያውነት እያሰቡን ፤ ጸድቃን ፤ ሰማዕታት ከዚህ ዓለም የዕር ጋር ፤ ጸማ ፤ ሕማም በረፉ ጊዜ ፤ በጣዕም ላይ ጣዕም ፤ በጸጋ ላይ ጸጋ ፤ በብርሃን ላይ ብርሃን ፤ በዕውቀት ላይ ዕውቀት ይጨመር ላቸዋል እንጂ የሞት ሥልጣን በዐዘደ ነፍስ የሚሰጣቸውን ጸጋና ዕውቀት ሊገታቸው አይችሉም እንላለን ።

ቅዱስ ጳውሎስም ፤ በዐጸደ ነፍስ የሕያውነትን ሥራ መሥራታቸውንና የክርስቲያን አለኝታ ለመሆን መቻላቸውን ሲያስረዳ ፤ በመጋዝ ተሰንጥቀው በደንጊያ ተወግረው ፤ በሰይፍ ተመትተው ሞቱ ካለ በኋላ ፤ እንደ ደመና የሚከቡን እነዚህ ሁሉ ምስክሮች ያሉን እኛም የከበደውን ሸክም ሁሉ ፤ የኃጢአትንም ትብትብ ከላያችን እንጣል ብሎ ክብራቸውን ተናግሮዋል። ዕብ ም ፪ ቀ ፩ ።

ይኸውም ይታወቅ ዘንድ የቀስጥንጥንያ ሊቀ ጳጳሳት ሊቁ የሐንስ አፈወርቅ ሰማዕታት ከሞቱ በኋላ ፤ ዕውቀትና ክብር እንደሚጨመሩላቸው ሲያስረዳ ፤ (በከመ

ወልደ ንጉሥ እንዘ ሀሎ ውስተ ማኅፀን እሙ ኢየሐምር ምንተኒ፤ ወእም ድኅረ ተወልደ ይነብር ዲበ መንበረ መንግሥት፤ ወይመልክ ኩሎ፤ ከማሁኬ ሥርዓት ዘበሀየ) የሚነግሥ የንጉሥ ልጅ በናቱ ማኅፀን ሳለ ምንምን እን ዳያውቅ፤ ከተወለደ በኋላ እንዲነግሥና ሁሉን እንዲገዛ በዚያኛው ዓለም ያለው ሥርዓት እንደዚሁነው ብሎ ተና ግሮዋል ። የሁሉ አፈ ወ ተግ ጿ ።

መተርጉማንም ይህንን የሊቁን አነጋገርና የመጻሕ ፍትን ቃል ተከትለው ጻድቃን ከበቁ በኋላ የሚያውቁት ዕውቀት፤ ሕፃናት ተወልደው እስከ ሰባት እስከ ዐሥራ ሁለት ዓመት እንደሚያውቁት ዕውቀት ነው ። ጻድቃን ከሞቱ በኋላ፤ በገንት (በዐጸደ ነፍስ) የሚያውቁት ዕውቀት ሕፃናት እስከ ኻያ፤ እስከ ሠላሳ ዓመት እንደሚያውቁት ዕውቀት ነው ። ጻድቃን መንግሥተ ሰማያት ገብተው የሚያውቁት ዕውቀት፤ ሕፃናት እስከ አርባ፤ እስከ አምሳ ዓመት እንደሚያውቁት ዕውቀት ነው እያሉ ምሳሌ በመ ስጠት ክብራቸውን በየደረጃው ለይተው አስረድተዋል ።

ቅዱስ ጳውሎስም ከሞተ በኋላ የሕያውነትን ክብር ማግኘቱን ሲያስረዳ፤ (እፈቱስ እፍልስ፤ ወአሁሉ ኅብ ክር ስቶስ ። ወፈድፋደ ይኄይስ ወይደሉ ሊተ ዝንቱ) ነገር ግን በክርስቶስ ዘንድ ለመኖር ከዚህ ዓለም ተለይቼ ልሔድ እወዳለሁ ። ይልቁንም ይህ ለኔ የሚበልጥና የሚገባ ነው ብሏል ። ሬልጵ ም ፩ ቀ ኧ፫ ።

የቀስጥንጥንያው ሊቀ ጳጳሳት ሊቁ የሁሉን አፈ ወርቅም ፡ ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ከዚህ ዓለም በሞት ተለይቶ አራት መቶ ዘመን ከመላው በኋላ ለቅዱስ ጳውሎስ በአካለ ነፍስ የተሰጠው ክብር በጸጋ እግዚአብሔር ተገልጦለት እንዲህ ብሏል ።

(ወባሕቱ ብፁዕስ ጳውሎስ ኢኮነ በዝንቱ አርአያ፤ ወትእምርተ ዝንቱ ። እስመ ውኢቱ ነባረ ኩሎ መዋዕለ ሕይወቱ፤ እንዘ ያበርህ ወያንቦበርቅ ። አኮ አሐደ ዕለተ ወኢክልኤተ ወኢፀሠርተ ወኢዕሥራ ወኢሠላሳ፤ አላ ናሁ ኅለፈ አርባዕቱ ምእት ዓመት እም ዘአዕረፈ ። ወሀለወ እስከ ይእዜ እንዘ ይትዌሰኮ ሥን በዳባ ሥን ወፈድፈደ ክብሩ እምዘቀዳሚ አመ ሀሎ ሕያው ውስተ ምድር) ተግ ሣጽ ፱ ገጽ ፻፺፮ ።

ብፁዕ ጳውሎስ፤ በዚህ ዓለም ከብረው ኑረው ከሞቱ በኋላ፤ በወዲያኛው ዓለም ክብር እንደሌላቸው ሰዎች አይደለም ። ይህንንም የሚያስረዳ ነገር፤ በዚህ ዓለም በነበረበት ዘመን ሁሉ በትምህርቱ በተአምራቱ ለምእ መናን ሁሉ ሲያበራ ኑሯል ።

ያበራላቸውም አንዳንድ ቀን አይደለም ። ሁለት ሁለት ቀን አይደለም ። ዐሥር ዐሥር ቀን አይደለም ። ኻያ ኻያ ቀን አይደለም ። ሠላሳ ሠላሳ ቀንም አይደለም ።

እነሆ ከአረፈ አሁን አራት መቶ ዘመን ከኖታል ። ሆኖም እስከ ዛሬ ድረስ በብርሃን ላይ ብርሃን ፣ በክብር ላይ ክብር ሲጨመርለት ይኖራል ።

በዚህ ዓለም በሕይወት ሥጋ ላለ አግኝቶት ከነ ፀረው ክብር ፣ ከሞተ በኋላ ያገኘው ክብር በልጧል ። ከዚህም አያይዞ (ወሥኖውስ ለቅዱሳን ዘበሰማያት መኑ ይክል ፈጽሞ ነገሮቹ) በሰማይ የሚገኘውን የቅዱሳንን ክብር ጠንቅቆ መናገር የሚችል የለም ብሏል ።

ቅዱስ ጳውሎስ ፡ ከዚህ ዓለም ድካም ፀርሮ አራት መቶ ዘመን ከሆነው በኋላ ፡ ሊቁ ዮሐንስ አፈ ወርቅ በክብር ላይ ክብር ሲጨመርለት ይኖራል ብሎ መመስከሩ ፡ ቅዱሳን ጸድቃን ሰማዕታት ከረፉ በኋላ ገድላቸው እየተነበበ ፡ ስማቸው ፡ እየተጠራ ፡ ዝክራቸው እየተዘከረ ፡ በክብር ላይ ክብር እየተጨመረላቸው በሕይወት ነፍስ መኖራቸውን የሚያስረዳ ነው ።

መንፈሳዊ ተጋድሎቻቸውን ፈጽመው ፡ ፈጣሪያቸውን በሚገባ አገልግለው ከዚህ ዓለም በሞት ተለይተው ወደ በለጠ ቦታ ፡ ወደ በለጠ ክብር የሔዱ ቅዱሳን ጸድቃን ፡ ሰማዕታት በሕይወት ነፍስ ሕያዋን ሆነው ከመኖራቸው በላይ ፡ በብርሃን ላይ ብርሃን በጸጋ ላይ ጸጋ ፡ በዕውቀት ላይ ዕውቀት ፡ በጣዕም ላይ ጣዕም ፡ ገና እየተጨመረላቸው ሳሉ ፡ አንዳንድ ተጠራጣሪ ሞተ ሥጋ ጸጋቸውን

እንደሚቀነሰባቸው አስመስሎ የማይሰሙትን ምውታን (የሬሶችን) ስም ብታነሡ ትጸድቃላችሁ ብላችኋል እያለ እኛንም አባቶቻችንንም ፡ ልዑል እግዚአብሔር ያከበራቸውን ጸድቃንና ሰማዕታትንም ነቅሮዋል ።

እኛ ግን፤ መድኃኒታችን አያሱስ ክርስቶስ ዘተወክረ ጸድቀ በስመ ጸድቅ ዐስበ ጸድቅ ይነሥእ ብሎ ያከበራቸውን ጸድቃንን ፡ ሰማዕታትን ፡ ማክበራችን ዕዳ በደል እንዳይክንብን ፣ አምልኮተ እግዚአብሔርንም እንዳይለውጥብን ዐውቀን ቅዱስ ወንጌሉን እንከተላለን እንጂ የማናቸውም ተጠራጣሪ መንፈስ አያናውጸንም ።

፩ኛ ምዕራፍ ስለ አክብሮት ስግደት ።

በጸጋ እግዚአብሔር ለከበሩ ቅዱሳን መላእክትና ቅዱሳን ፡ ጸድቃን ፡ ሰማዕታት የአምልኮት ሳይሆን የአክብሮት ስግደት ማቅረብ እንዳገባ ብዙ መጻሕፍት ማስረጃ ይሰጡናል ።

ይሁን እንጂ ፡ ከቤተ ክርስቲያናችን ሥርዓት የራቁ አንዳንድ ሰዎች ስግደት ፈጣሪና ፍጡር ፡ የሚያመልክና ተመላክ ተለይተው የሚታወቁበት ስለ ኾነ ፡ ከአምላክ በቀር ለሌሎች አይሰጥም ብለዋል ።

አምላካችንም ኢታምልክ በዕደ አምላክ ዘአንበሌየ ፡ ወኢትግበር ለክ ሥዕል ፡ ወአምሳለ ። ኢትስግድ ሎሙ ወኢታምልከሙ ። እስመ አነ ወኢቱ እግዚአብሔር አምላክክ

ቀናኢ ፣ ወእሳት በላዔ ብሎ የሰጠንን ትእዛዝ እየጠቀሱ እግዚአብሔር ጸጋውን አድሎ ላከበራቸው ወዳጆቹ የአክብሮት ስግደት ማቅረባችንን ሲነቅሩና አምልኮተ እግዚአብሔርን የሰጠን ሲያስመስሉ ይሰማሉ ።

ነገራቸውንም እየዘረዘሩ በታቦት፣ በመልአክ ፣ በጸድቅ፣ በሰማዕት ፣ ልዩ ልዩ መንፈሳዊ ጸጋ በተሰጣቸው ታላላቅ ሰዎችም ፊት መስገድ አምልኮተ እግዚአብሔርን ከመለወጥ የሚያስቁጥር ነው ብለዋል ።

ስለዚህ ፡ የአክብሮት ስግደት ከጥንት ከመሠረት ተያይዞ የመጣ መሆኑን ቀጥለን እናስረዳለን ።

፩ኛ በታቦተ እግዚአብሔር ፊት መስገድ ስለተገባ ።

ቀድሞ ፣ ልዑል እግዚአብሔር ለወዳጁ ፣ ለባለሟሉ ሙሴ ታቦትን የሰጠው እኔን ትተኝ ጣዖት አምልክ ፣ ለጣዖት ስገድ ብሎ ሳይሆን ፣ በታቦት አድሬ አምልኮተን እገልጥልኝ ብሎ ሲለው በመሆኑ ፣ ሙሴ ኢያሱ ዳዊት እስራም ኤል ሁሉ በታቦት ፊት ሰግደዋል ።

ይኸውም ይታወቅ ዘንድ ፣ ኦሪት ዘኢያሱ (ወሰጠው አልባሲሁ ኢያሱ ፣ ወወደቀ በገጸ ውስተ ምድር ወሰንደ ቅድመ ታቦቱ ለእግዚአብሔር ኔዕክ ሠርክ ውእቱ ፣ ወኮሎሙ እስራኤል) ኢያሱም ልብሱን ቀደደ ፣ በእግዚአብሔር ታቦት ፊትም በምድር ላይ በግንባሩ ተደፋ ፣ (ሰገደ)

እስከ ማታ ድረስም እርሱና የእስራኤል ሽማግሌች ሁሉ በራሳቸው ላይ ትበያ ነስነሱ ይላል ። ኢያ ወል ም ፮ ቀ ፮ ።

ቢሆንም ፣ በታቦት ፊት መስገዳችን ቃል እግዚአብሔር ስመ እግዚአብሔር ተጽፎበታል ፣ ማኅደረ እግዚአብሔር ነው ብለን ነው እንጂ ፣ የባሕርይ አምላክ ነው ብለን ፣ ወይም ከአንድ እግዚአብሔር በቀር ሌላ አምላክ አለመኖሩን ዘንግተን አይደለም ።

፪ኛ ለመልአክ የአክብሮት ስግደት ማቅረብ ስለተገባ ።

እግዚአብሔርን በማገልገል ፣ ሰውን በመራዳት የሚኖሩ ቅዱሳን መላእክትን ፣ አክብረን የአክብሮት ስግደት እንድናቀርብላቸው ቅዱሳት መጻሕፍት ብዙ አርአያ ሰጥተውናል ።

ይኸውም ይታወቅ ዘንድ ፣ በኦሪት እንዲህ የሚል ንባብ እናገኛለን ።

(ወይቤሎ አንሰ መልአክ ኃይሉ ለእግዚአብሔር ወይእዜ በጸሕኩ ፣ ወወደቀ ኢያሱ በገጸ ውስተ ምድር ወሰንደ ሎቱ) እርሱም መለሰለት አለውም አይደለም፤ እኔ የእግዚአብሔር የሠራዊቱ አለቃ ነኝ ። አሁንም እኔ መጥቻለሁ ፣ ኢያሱም ወደምድር በፊቱ ወደቀ ፣ ሰገደለትም ኢያሱ ወልደ ነዌ ም ፮ ቀ ፲፬ ።

ዚና መዋዕል ቀዳማዊም የሚከተለውን ቃል ይነገረናል ።

ወአልዐለ ዳዊት አዕይንቲሁ ፣ ወርአዮ ለውኑቱ መልአከ እግዚአብሔር እንዘ ይቀውም ማዕከለ ሰማይ ወምድር ወሰይፋኒ ምሉሕ ውስተ እዴሁ ፣ ወስፍሕት ውስተ ኢዮሩሳሌም ፣ ወወድቀ ዳዊት በገጹ ወሰገደ ሎቱ፣ ወሊቃናተ ሕዝብ ምስሌሁ ለበሰሙ ወቀ ወድቁ በገ ጸመ) ዳዊትም ዓይነን አነሣ ፣ የእግዚአብሔርንም መልክተኛ በሰማይና በምድር መከከል ቁሞ ፣ በእጁም ሰይፍ ተመዘ ወደኢዮሩሌምም ተዘርግቶ አየ ። ዳዊትና ሽማግሌዎችም ማቅ ለብሰው በግንባራቸው ወደቁ ። ስ ዜና መዋዕል ም ፳፩ ቀ ፲፯ ። ምሥጢራትን ሁሉ የሚያውቅ ፍቁረ እግዚአ የሆነ የሐንስ ወንጌላዊም ለመልአኩ በመስገዱ እንደተሳሳተ አድርገው የሚገምቱ ሰዎች ፣ ዐቅ ኢት ስግድ ሊተ እስመ አነሂ ገብር ዘከማከ ያለውን ንባብ ይዘው እንከራከርበት ይላሉ ። የአክብሮት ስግደት የማይገባ ቢሆን ሥልጣኔ ሰማይ ወምድር የተሰጠው ሐዋርያ ለመልአኩ ሁለተኛ ጊዜ አይሰግድለትም ነባር ብለን እንመልስላቸዋለን ። ሐዋርያው ለመልአኩ በመስገዱ የተሳሳተ አድርገው መገመታቸው ፣ ማለት መልአኩ በሐዋርያው ላይ ያለውን ታላቅ ጸጋ ተመልክቶ ኢት ስግድ ሊተ ማለቱን ምክንያት አድርገው መጥቀሳቸው በጥንተ ስብከት (ንፁ ትልወኒ) ኑ ተከተሉኝ ባለው መሠረት ጌታን ከተከተለ ጀምሮ ያልተሳሳተውን ሐዋርያ በጥንቃቄ ሊበል

ጡት አስበው ነውን ? ራእ የሐ ም ፲፱ ቀ ፲ ። ም ፳፪ ቀ ፳ ።

የኛ ለጸድቅ ፣ ለሰማዕት የአክብሮት ስግደት ማቅረብ ስለተገባ ።

ቅዳሳት መጻሕፍት ለጸድቃን ፣ ለሰማዕታት ፣ እግዚአብሔር ጸጋውን ሰጥቶ ለአከበራቸው ደጋግ ሰዎች የአክብሮት ስግደት ማቅረብ እንዲገባ ፣ ብዙ ማሰረጃ ይሰጡናል ።

ሮክውም ይታወቅ ዘንድ ፣ አረት ዘፍጥረት እንደ ያህ የሚለውን ቃል ይሰጠናል ።

(ወዮሴፍ ለመልአክ ውኑቱ ለብሔረ ግብጽ ፣ ወው እቲሶ ይሠይፍ ለሆሎ አሕዛብ ምድር ወዕበ ወጽኦ እኃዊሁ ለዮሴፍ ሰገዱ ሎቱ በገጸው ውስተ ምድር) የሴፍም በምድር ላይ ገዢ ነበረ ። የዮሴፍም ወንድሞቹ በመጡ ጊዜ በምድር ላይ በግንባራቸው ሰገዱለት ። አሪ ዘፍ ም ፵፪ ቀ ፯ ።

ቀጥሎም እንዲህ ይላል ። (ይትቀነዩ ለከ አሕዛብ ወይሰግዱ ለከ መለእክት) አሕዛብ ያገለግሉኛል ፣ አለቆችም ይሰግዱልኛል ። አሪ ዘፍ ምዕ ፳፯ ቀ ፳፱ ።

ዘና መዋዕል ቀዳማዊም ከዚህ የሚከተለውን ታሪክ ያስታውሰናል ። (ወወዕኦ ኦርና እምጉርንዕ ወተ

ቀበሎ ለዳዊት ፣ ወሰንደ ሎኩ በገጸ ውስጥ ምድር) ያዩ ትም ወደአርና መጣ አርናም ዳዊትን አየው ከወው ድግውም ወጣ ፣ በምድር ላይም ለዳዊት ሰገደለት ። ስ ዜና መዋ ም ጽፎ ቀ ጽፎ ።

ግብረ ሐዋርያትም ፣ ቅዱስ ጳውሎስና ሲላስ ከግ ዞት ዜት በተአምራት አምልጠው ቢሔዱ ፣ የግዛት ቤቱ ጠባቂ አክብሮ አንደሰገደላቸው ሲያስረዳ እንዲህ ይላል ። (ወአምድአ ግግሩተ ፣ ወሐረ እንዘ ይርሶድ እንተ ውስጥ ወሰንደ ጎቤ ጳውሎስ ጠሲላስ ወአውሰአው አፍአ ወደ ቤሎሙ ምንተ እግባር አጋሶዝትፍ ከመ እድህን ።)

ሙብራትም አስመዮቶ ወደ ውስጥ ገባ ። እየተንቀ ጠቀጠም ለጳውሎስና ለሲላስ ሰገደ ። ወደውጠም አው ጥቶ ጌቶቹ ሆደ ፣ እድን ዘንድ ምን ግድረግ ይገባኛል አላቸው ። ግብ ፣ ሐዋ ም ገን ቀ ጽፎ ።

ራእዮ ዮሐንስም እንዲህ ይላል ። (ወደሰግዱ ቅድመ እገሪክ ፣ ወዳአምሩ ከመ አኑ አፍቀርኩክ) እኔ እንደ ወደድኩኝ ዐውቀው ከእግርኝ በታች ይሰግዳሉ ። ራእ ዮሐ ም ገን ቀ ጽፎ ።

እንዲህ ሆኖ በቅዱሳት መደሐፍት የተነገረ በዙ የአክብሮት ስግደት እያለ ፣ የአምልኮት እንጂ የአክብ ሮት ስግደት የለም ግለት ፣ ወደም ለዳድቅ ለሰማሪት ፣ ለሐዋርያ ፣ ለመልአክ ከሰገዳችሁ ፣ (አትሰግድ ሎሙ

ወአታምልኩሙ) አትሰገድላቸው ። አታምልኩቸውም የማለውን የአምላክን ትእዛዝ ተላልፋችኋል ግለት እው ኑቱን ከሐሰት ፣ ሃይማኖቱን ከክህደት ስውቀቱን ከድንቅ ሮና ጋራ ግግታት መሆኑን አንባቢዎች ሁሉ ይገን ዘቡት ።

ምክንያቱም ፣ ለቅድስት ድንግል እመቤታችን ፣ ለዳ ድታን ለሰማሪት ፣ ለሐዋርያት ለመልአክት የአክብሮት ስግደት ስናቀርብ ፣ የአምልኮት ስግደትን ለእግዚአብሔር ብቻ ከማቅረብ ያልተገታን መሆናችን ነው ።

ገረ ምዕራፍ ።

ስለ መጽሐፍ ጌኖክ ።

ለአዳም ሰባተኛ ትውልድ የሆነ ጌኖክ ፣ ነቢዮ እግ ቢአብሔር መሆኑ በብሉይና በሐዳስ መደሐፍት ተረ ጋግጧል ።

እግዚአብሔርን የገለገለ ደግ ሰው ስለ መሆኑም ከዚህ ቀደም በአንደኛው መርሐ ምኅመናን እንደ ገለጻው አሪት ዘፍጥረት (ወአምመሮ ሂኖክ ለእግዚአብሔር ፣ ወአ ተረክበ እስመ ከቡቶ እግዚአብሔር) ሂኖክም አክሔዱን ስእግዚአብሔር ጋራ ስለ አደረገ አልተገኘም ። እግዚአ ብሔር ወስዶታልና ብሏል ። እሪ ዘፍ ም ገን ቀ ጽፎ ።

የቅዱስ ጳውሎስ መልእክትም (በተአምሮ ራለስ ሂኖክ ከመ አይርአዮ ለሞት ፣ ወአተረክበ እስመ ከቡቶ

እግዚአብሔር ። ወዘእንበል ያፍልላ ሰማዕተ ከኖ ከመ
 አሥመሮ ለእግዚአብሔር ወዘእንበል ተአምኖሱ ኢይትኮ
 ሀል ያሥምርዎ) ሂኖክ ሞትን እንዳያየው በሃይማኖት
 ከዚህ ዓለም ወጣ ፣ ለሞትም አልተገኘም ። እግዚአብሔር
 ሔር ሠውሮታልና ። ከዚህ ዓለም ሳያመጣውም ፣ እግዚ
 አብሔርን እንደገለገለው መሰከረለት ብሎ አስረድቷል ።
 ሰብ ም ፤፩ ቀ፡ ራ-ጌ ።

ሂኖክ ፣ ፍጹም ሃይማኖት ያለውና እግዚአብሔርን
 የገለገለ መሆኑ ከተመሰከረለት ፣ ቃሉን የሃይማኖታዊ ፣
 ወይም የነቢዩ እግዚአብሔር ቃል ነው ብለን (አክብረን)
 ልንቀበለው እንደት አይገባም ?

ይህንን የምንልበት ምክንያት ፣ ሐዋርያው ደግነቱን
 ሃይማኖቱን፣ እግዚአብሔርን ማገልገሉን ከዚህ በላይ እንደ
 ተነገረው ቃል የመሰከረለት ሰሆን ፣ ከሌላ ክርስቲያ
 ኖችን ሥርዓት የረቀ አንድ ተቃዋሚ ፣ የሂኖክን መጽ
 ሐፍ መቀበል አይገባም እያሉ ያወራል ።

ሂኖክ ፣ ደግነቱ እንዲህ በብዙ ወገን የተመሰከረለት
 የእግዚአብሔር ወዳጅ ሆኖ ስለ ፣ አንድ መናፍቅ መጽሐ
 ፉን መቀበል አይገባም ብሏል እያልን ልናደንቅ እይ
 ገባም። እሱ ግን ሐዋርያው ይሁዳ በከመ ተነበየ ሂኖክ ብሎ
 ሰመሰክሮለት እንዲህ ካለ ፣ ሂኖክ ነቢዩ ጽድቅ ነው ወይስ
 ነቢዩ ሐሰት ፣ ነቢዩ ጣዖት ነው ወይስ ነቢዩ እግዚአብሔር
 ብለን ስንጠይቀው ጎፍረትን ለብሶ ይሔዳል ።

በሃይማኖታዊነታቸው አርባ ቀን መንክራዊ ብርሃን
 የወረደላቸው ያህ ዘርአ ያዕቆብ ንግግር ።

የኢትዮጵያ ንጉሠ ነገሥት ጳውሎስ አባ ዘርአ ያዕቆብ
 ብሉይትንና ሐዲሳትን የተማሩ ከመሆናቸው በላይ፣ የበቁ
 ስለ ነበሩ ፣ በደብረ ብርሃን ሳሉ በአዘጋጃት መጽሐፈ
 ብርሃን ስለ መጽሐፈ ሂኖክ እንዲህ የሚል ቃል ሰጥ
 ተዋል ።

«የሂኖክን መጽሐፍ አባቶቻችን ሐዋርያት (በከመ
 ተነበየ ሂኖክ በእንቲአሆሙ ዘውኔቱ ሳብሶ እም አዳም)
 የአዳም ሰባተኛ ትውልድ የሆነ ሂኖክ ስለእርሳቸው ትን
 ቢት እንደ ተናገረ ብለው ምስክር አድርገው ስለ አጸኑት
 እንቀበላለን ።

አሪትም ፣ ሂኖክ እግዚአብሔርን ስለገለገለው አል
 ተገኘም ፣ እግዚአብሔር ሠውሮታልና ትላለች ።

እግዚአብሔርም በመጽሐፈ ኩፋሌ ስለእርሱ ለሙሴ
 እንዲህ ብሎታል ።

እርሱ ሂኖክ አስቀድሞ ማስረጃ የጻፈ ፣ ምስክርነቱ
 ንም ለእስራኤል ልጆች ሁሉ ይሰማ ነው ።

የኢየሱስ ስብዓ ፣ የዓመታትን ቀኖች ፣ ወሮችንም
 የተናገረ ፣ የዓመታትንም ስንበታት የሠራ እሱ ነው ።

ዳግመኛ ፣ ልዑል እግዚአብሔር የሂኖክን ነገር ሲያጸ
 ድቅ ፣ (ሲያረጋግጥ) በመጽሐፈ ኩፋሌ ለሙሴ እንዲህ
 ብሎታል ።

አንተ ሰው ሄኖክ እንደተናገረው የሦስት መቶ ሰባ አራት ቀኖችን ቀጥሮ እንዲጠብቁ የእስራኤልን ልጆች አዘዛቸው ። ይኸውም ፍጹም ዓመት ይኾናል ።

ቅዱስ ጳውሎስም ፣ ሞትን እንዳያየው በሃይማኖቱ አሳርጎታል ብሏል ።

አፄ ዘርአ ያዕቆብ ከዚህ በላይ የተነገረውን ቃለ ሐተታ ከሰጡ በኋላ፣ ሐዋርያት በሐዋርያው በይሁዳ መጽሐፈ መልእክት ምስክር ያደረጉትን ፣ እግዚአብሔር ለሙሴ ነግሮ በመጽሐፈ ኩፋሌ የመሰከረለትን የሄኖክን መጽሐፍ አልቀበለውም የምትል አንተ ሰው እስኪ ተመልክት ።

(እርሱ ይትከሀለክ ታእምር ዑደተ ፀሐይ ወወርኅ ወከዋክብት ፣ ምልአተ ብርሃን ወሐዳሊሁ ፣ ወሥርቀተ ዓመታት ዘእንበለ መጽሐፈ ሄኖክ) የሄኖክን መጽሐፍ ሳትቀበል የፀሐይን ፣ የጨረቃን የከዋክብትንም አዘዟር የብርሃናትን አመላልና አገዳደል ፣ የዓመታትንም ብተት ለማወቅ እንዴት ይቻልኻል ።

ሐዋርያትም በዲድስቅልያ የሄኖክን መጽሐፍ ከሙሴ ከዳዊትና ከኢሳይያስ መጽሐፍ ጋራ አስተካክለውታል ።

ስለዚህ ፣ ሐዋርያት ለምስክርነት እንደ ተቀበሉት እኛም እንቀበለዋለን ፣ እንወደዋለንም ብለዋል ።

እኛም ፣ ሄኖክ በትውልድ አቁጣጠር የእግዚአብሔር ወዳጆች ከሆኑአበው ከነሄኖስ ከነመላልኤል ፣ ከነያሬድ

ከነሳም ጋራ የተቆጠረ ደገኛ ሰው ስለ ኾነ ፣ ከሃይማኖት ውጪ አድርገን ልንመለከተው አይገባም ።

ሆኖም ፣ የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን የሄኖክን መጽሐፍ አክብራ ለምስክርነት የተቀበለች በትን ምክንያት አፄ ዘርአ ያዕቆብ ከዚህ በበለጠ ኅይል ቃል አስረድተዋል ።

በአንደኛው መርሐ ምእመናንም እንደ ተገለጠ ፣ ጳድቃን ሰማዕታት አያማልዱም ያሉ መናፍቃን በእግዚአብሔር ተአምራትና በሊቃውንት ቃል መረታታቸው ስለታወቀ ፣ ስሊቃውንት አፍም ፣ ጥበብም እኾናቸዋለሁ ላለ ሊቀ ማኅበር ኢየሱስ ክርስቶስ ምስጋና ይግባው ።

እስመ ትብል ገደላ ለተ ወልደ ግዕዝ ርእሰ ፡ ወይ
ፈተሕ ፍትሕ ወሱ እንተ ወለደቶ ግዕዝ ።

፪ኛ መወደስ ።

መደልጥኑ ቅድም መደገር በሀላዊነት ፡ አያንብብ
ክሙት ወንጌል ዙጥጥ ልዩዎም ። ወእንተ ይህ ወን
ጌል አሰማሰኝ ፡ አምቀድም ። ኔንዝ ይብል አኩር
አበ ዘአክ ፡ ወከሙክ ኦለ ወለዳክ በሥጋ ወደም ። ኔንዝ
ከመዝሰ ይገርም ፡ እርሱ አንክል አኩርተ እምነ ማር
ያም ። አምጣኑ ይአቲ ታድግኝ ፡ እሞተ ኃጢአት ሕሱም ።
በይነ ዘወለደት መደኃኒተ ለቤዛ ሕዝብ ዮም ወገግልም ።
ወዘወለደቶ ቃል እንዘ በግብር መድምም ይቀጠቅጥ
ጸላኢ ሃ በብትረ መዳቲ ወበቀስታም ።

፫ኛ መወደስ ።

ዕንቁ በሐርሃ ጽድቅ ስምኪ በኢትዮጵያ ፡ ዙላሂ
ያበርህ ለዘወለደኪ ተወክሎ ። ጽላሎተ ሞት መረር እስ
ከነሰሰለ ። በኃያል ሥላሴ ወበስልላ ፡ ብርሃናተ እምጣኑ
ርአኒ ነግረኒ ኃያል ። ማርያም ዙጥጥ ለሐኪም ርግብ ሌተ
ኖፃ ዘሥላሳት እምድገረ ማሮ ለይተ ቁጽሶ ። መልክሃ
ዝክረ ስጥክ ኢትዮጵያን ኃለ ፡ እምደአቲ ኢትዮጵያ
አሰሰለተ ፡ ፀር አምጣኑ ከሀለ ። በኃያል ሥላሴ ንጉሥ
ዙተቀጸለ አክሊላ ። ወለንገሥ ጽድቅ ኃያል ሥላሴ ይቄ
ስክ መዋዕለ ።

፬ኛ መወደስ ።

እግዚአብሔር ይሰባኤ በኢትዮጵያ ፡ ወይትባረክ
ዘልፈ እግዚአብሔር አምላክነ ። በኢትዮጵያ ሀገር አም
ጣኑ አንሥክ ለነ ፡ ቀርነ መደኃኒት ኃያል ሥላሴ ።

ወበስልላ ፡ ፀምደ ሃይማኖት ተፈነወ ለነ ። በመጽ
ሐፈ አበው ከመ ሰማዕነ ፡ አርአያ ሢመቲ ፡ ሐዲስ በኃያል
ሥላሴ እስመ ርአኒ ።

ለዓለም ።

በይአቲሂ ኢትዮጵያ ሀገረኛልነ ። እምርት ለፍጻሜ
ሢመተ በስልላ ፡ በዓልነ ። ወበብራክሁ ፡ ሐዲስ አመ
ባረክነ ። ንጉሥ በረከተ እንዘ ፍትህ ገብኤ ።

ከአለቃ ይትባረክ መርሻ ስኛ መወደስ

ዘመደ እንስሳ ይትረአይ በግዕዝ እንስሳ ፡ ወዘመደ
ሰብእ ይንግእ ግዕዝ ሰብእ ዘኢያርምም ።
እመኒ ለሰብእ ውኒዞ አእምሮ አስጠሞ ።
ሰብእ ዘአእምሮ ፡ ፈለጠ በግዕዝ አእምሮ አባው ወእሞ ።
ዘመደ እንስሳሳ አፈለጠ ፡ ሌተ ክርስቲያን እመ ወአበ
ተሳልሞ ።
ፈረስሂ ጽንፍ ሕግነ ፡ ዘለዕፀ ሐሜት ገዘሞ ።
እምከመ ፀርተአ ፍፍዊሁ ልጋመ ዘለፋ ኢያቀውሞ ።
አኮኑ ለኃጉል ፈረሰ ፈርዖን ቀደሞ ።
ከፍፍረ ጥበብ ሊቃውንተ መጠነ ኃዳጠ ኢያሕመሞ ።

፪፮ መወደስ ።

እምዓሉም ዓለመ በከመ ተብህሉ ፡ ሀይሁሉም ዕዋል
 ይሚንን ወረዳ ።
 ናሁ ተከሥተ ወአስተርአዩ ኅቤን ።
 እስመ ከመ ያጽድቅ ዘተነግረ ፡ ጉልያድ ነዳዩ አእምሮ
 ይሚንን ጸድቃ ።
 ዘይመልሶበዎታ ፡ ጸሎት ብዕሎሙ መዘግብተ እክዩ ኃጥኣን።

ለዓለም ።

በሐቱ ኢይትፈቃሕ ለእመ ይሚንን ሱባን ።
 ከመ ሱባን ዐላኢሁ አካኑ አጠዩቀን ።
 ኃይሉ ወልደ ሱሚዩ ዘለብሰ ህየንተ ልብሰ ብርት ኦሚን ።
 ለእሱ ሐነጸ ተዋሕዶ ቤተ ጽድቅ ልቡናን ።

፪፯ መወደስ ።

በ መስቀል ህየንተ መስቀል ከመ በአይሁድ አይ
 ሁድ ወኮመ በማኒ ዘማኒ ።
 እስመ እመቦ በእግር እንተ ሰራኒ ሰራኒ ።
 በ ቁስጠንጠናስ ፡ እንተ በኡለሂ መንግሥቱ ሰፋኒ ።
 እምዝ ቃለ ተነግሮ አሰማደ መስቀል ይግነዩ ለዘዓለመ ያገኒ።
 እንከሰ ሰፀ መስቀል ዓለመ ዓለም ከሱናኒ ።
 ልሳን ሐመልሚላዊ ኢከሰንኖ መስቀል ኢያመክኒ ።
 ሐመልሚላዊ ልሳን እስመ ከመ አግብርት ይቀኒ ።

መስቀል ሐዋርያ ሠሪዓ ቤተ ሐዋን ዘያሚኒ ።

ገብዓ ቃና ።

ለዘበርሀተ ርግብ እምሳለ ድንግል ብርሀት ።
 ገበዋቲሃ ጸድቃን ወሐመልማለ ወርቅ ገነት ።

የሊቀ መዘምራን አክሊሉ ገብረ ኪዳነ ዘበአታ
 (መታሰቢያ ቤት) መወደስ ቅኔ ።

ኃይሉ ተናግሮ ይትረከብ እም አፈ ጸላኢ ። ሥርወ
 አፈ ንስጥሮስ ይምትር በሰይፈ ቃሉ መላጸ ። እስመ ኅይሉ
 ንባብ ነሥኦ እመንፈስ ቅዱስ ሐዋጸ ። እምድግረ ሆኮ
 አፈ ጸላኢ ።

ቁርሎስ ዐምደ ሃይማኖት ዘበጽድቅ ሠራጺ ። በኃይሉ
 ቃሉ እስከ ዐፀወ ማዕዎ ንስጥሮስ አፈ ሙባኦ ክህደት ረዋጸ ።

ለዓለም ።

ተውሀቦሂ ለገብኤነ አፈ ሃይማኖት ገሣጸ ። ለቤተ ክርስ
 ቲያን እስከ ይቤላ እም ዘነሠቱኪ ትትሐነጸ ።

አካኑ ኬድዎ በእግረ ትዕቢት አዕቃጸ ለተቃውሞ
 አፈ ኅጥእ ፣ ወለተዘልፎ አፈ ዐማፂ ።

የሐረር መካነ ሥላሴ ቅኔ መምህር የሊቀ ጠቡብት
 ማእምር አለማሁ መወደስ ።

አሌ ለክሙ ደቂቀ ውላጤ ለእሳተ ንስጥሮስ ከህይድ
 እለ ድልዋን በሐሳት ። እስመ ውስጥክሙ ከነ ምሉኦ ዐመዓ

ክህደት ። ወእንዘ ሀሎ ውስተ ሀገን ።

ቁርባን እንተ ይሰጡ ሃይማኖት ጥበብ፣ ጥሰሳዬ ሀፀ መግ ሙዖልፀ ንሰጥሮስ ከሀደ እንተ አይከውን ስሕይወት።

ለዓለም ።

ቀድመሂ እምክርወ እም ተረግፎትክሙ ምንት ። እስመ ገቢረ ጽድቅ ምረርክሙ ወመፀርክሙ ኃጢአት ።

ባሕቱ ንስኢል ነገደ ልባ ከሀናት ። ከመ ንኩን ድልዋን ለሰላሳ ወንጌል ፍቅር እግዚአብሔር ።

ከአለቃ አርአያ ተክለ ሥላሴ ።

መወደስ ።

ደብረ ለባዮስ እምክ ወላዲተ ንጽሕ ፣ ስምዐ ጽድቅ ትኩንክ ለሰለተ መርዕክ ጸጸሰና ።

ከሙሉ ሃይማኖት እንተ በከመ ወልዱ ለዮና ።

እግዚአ ኤርምያስ አስመ ይዜ ቀደሰኩክ እምክርወ እምክ ዘረተውኩ ሥና ።

ወአስተናደፍኩ መሠረታ ለእንተ ራደማ ጳውሎስ መሠረተ ኤልያስ ድንግልና ።

ለዓለም ።

ባስልዮስሂ ዘትሰቀደ በዘኢሳይያስ ፍና ።

ሀሊባ ትምህርት ሃይማኖት ወጠል ገዳም ምንክሰና ።

...መርሐ ምእመናን እስመ ጳውሎስ ምንክሰና ። አሳና ወንጌል ከንዘ ይብሉክ በሰአርያም ሆግሰና ።

መወደስ ።

ፀሐይ ወያና ሰግቦጽ ሕግ ጸጸሰና እምግቦጽ አፍ ስስክ ወተክልስ ሥረዋሃ ።

በመ ትምህላክ ምድረ አዕጺቆሃ ።

እኩኩ ባስልዮስ አትራቅድ ወርጉ ሰማያት ፀሐይ ወወርጎ ።

ኃይል ሥላሴ ዘይባለክ ነዮ እምክ አትዮጵያ ለሊሃ ።

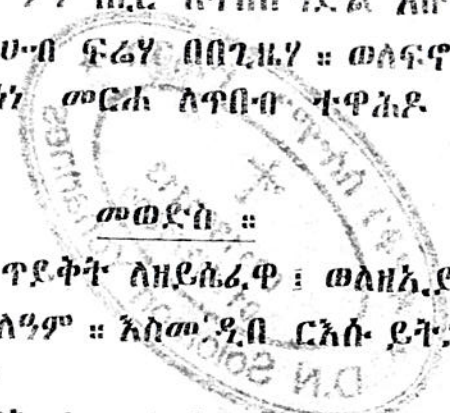
ለዓለም ።

ባስልዮስሂ ነቅፀ ምሥጢር ለጥበብ ገድል አሰሃ ። በትረ ሃይማኖትክ ዘትሁብ ፍሬሃ በበጊዜሃ ። ወለፍኖተ ንጽሕ ገድል ከመትኩነክ መርሐ ለጥበብ ተዋሕዶ ባስልዮስ ቀዳሚሃ ።

መወደስ ።

ሃይማኖት ጥደቅት ለዘይሴፈዋ ፣ ወለዘኢይሴፎ ባቲ ፀስበ ጌጋዩ ለበለዓም ። እስመ ዲቤ ርእሱ ይትጋባእ ትን ታገ አፍሐም ።

ወለሃይማኖት ፅፀ ምንታዊ ድኩም ፀጽቃ ወቁጸላ ልምሉም ።

ጭ ሁለተኛ መርሐ ምእመናን ።

ኅገተ ሰናፔሰ ተዋሕዶ ታሕተ አሰጸቁሃ ታጸልል
ዘመደ አዕዋፍ ዘምድያም ።

እመሰ ሃይማኖትን አወረ ምንታዌ ተቅራም ።
አይቴኑ ስብሐ ሥርናይ ፣ ወአይቴ መሥዋዕተ ደም ።
ወእመ እሉ ኢነሥኡ ትድምርተ ሥጋ ወዐዕም ። ገን
ውተ አማልክት እምኅሠው ተረፈ አሪት መሥዋዕተ
ላሕም ።

የዕብራይስጥ ቅዱስ ግጥም ።

